

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

SAYI

39

15 TL.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST (TKP-ML) YAYIN ORGANI

Yaşasın
Dünya İşçi Sınıfının
Birlikte Dayanışma ve Mücadele Günü
1 Mayıs

Bütün dünyada her yılın 1 Mayısında yüz milyonlarca işçi ve ezilen halklar azim ve kararlılıkla ayağa kalkmakte, meydanları takip, tıkmak doldurmaktadır. Nasırı eller ayağa kalkarak, zulme, zorbalığa ve sömürgeye karşı slogan haykırışları kulakları çınlatır. Yükselen bu coşkulu sesle emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve dünya gericiliğine karşı mücadelenin şevki tadır. Dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların birliği yükselsel, dayanışması artar, mücadele etrafına kızıl ateşler saçar. Yükselen kızıl ateşler emperyalistleri, sosyal-emperyalistleri, dünya gericiliğini tır tır titretir. Beylerin, paşaların, sultantanın rahatını bozar, yıkılış ve yokluş korkularını hafızalarında canlandırır. Dün yada olduğu gibi ülkemizde de işçi sınıfının 1 Mayıs bayramı her yıl en zor şart ve koşullarda, çeşitli şekillerde anılagelmüştür. Türkiye işçi sınıfı ve ge-

bütün varlığı ile kollarını dünya işçi sınıfına ve ezilen halklarına uzatarak bütünsel dayanışmayı dile getirir.

DÜNYADA VE ULKEMİZDE 1 MAYIS 1982'yi MANGI SART VE KOŞULLARDA KUTLUYORUZ!

1 Mayıs 1982 dünya işçi sınıfının bayramını kutladığımız bugün, dünyada durumu ve gelişmeleri kısaca açıklayalım: Bugün dünyada 3. dünya savaşı hazırlıklar bütün vahşiliğiyle sürdürmektedir. Başta ABD ve Rusya olmak üzere bütün emperyalistler modern nükleer silah teçhizatıyla donanmaktadır. İki paka ta bölmüş emperyalist blokların başında (NATO'nun) ABD, (Varşova'nın) Rusya bulunmaktadır. İki büyük emperyalist devlet akila getmediği sataj ve komplolar düzenlemektedirler. Asya,

**HALK
DEMOKRASİSİ
VE BAĞIMSIZLIK
MÜCADELESİNDE
ŞEHİT DÜŞEN
TÜM İLERİCİ
YURTSEVER VE
KOMÜNİSTLERİ
MAYIS AYINDA
COŞKUYLA
ANIYORUZ**

Ulkiemizin bağımsızlığa kavuşarak emperyalist talancıların kovulması, faşist diktatörlüğün yıkılarak Halk İktidarının kurulması yolunda mücadele özellikle onyillardan bu yanadevam ediyor. Çeşitli şekillerde yürütülen bu kavgada binlerce devrimci, demokrat, ilericiler ve komünist canlarını verdiler. Şehit düşü tüler, hunharca resmi, sivil faşist güçlerce katledildiler, kurşuna dizildiler, idam sehpalarına çekildiler, işkence çarkları arasında, zindanlarda ya öldürdüler veya kurşuna dizildiler. Bağımsızlık ve Özgürlik için canları severek hiçe sayan bu sır neferlerini anmak, mücadelelerini yaşatmak ve sahip çıkmak her komünistin, yurtseverin, devrimcisinin baş ve temel görevidir. Devrim şehitlerinin gösterdikleri boyun eğmez, militant devrimci mücadeleleri bizlere kavgarımızda onur simgesi olmalıdır.

ONDAN DOLAYDIK, PARTİMİZ MAYIS AYIM DEVREM ŞEHİTLERİ AYI OLARAK LESİL ETMİŞTİR. HER MAYIS AYINDA TÜRKİYE DEVREMİ YOLUNDASI ŞEHİT DÜŞENLERİ ANMIYI KOMÜNİST BIR İLK VE PRENSİP SAYMIŞTIR. BUGÜN "DEMOKRATİK HALK İKTİDARI KAVGAMIZDA DOST GÜÇLERLE DÜŞMAN GÜÇLERİ AYRILITMAMAN, MÜTTEFİK OLUPDA DEVİMDEN YARARI" OLAN HERKEŞ BU ASAMA BOYUNCA DOSTUMUZDUR. ANTI-EMPERİALİST, ANTI-FAŞİST, ANTI-FEODAL GÜÇLER İDEOLOJİLERİ YANLIŞ VE SAPMA DA OLSA HALK SAFLARINDA ÖRGÜT, GRUP VE PARTİLER OLARAK TESİB EDİLMİKTEDİR. VE DEVREM MÜCADELESİNDE BİRLEŞEBİLECEK AYNI CEPHE İÇİNDE OMUZ OMUZA SAVAŞABİLECEK GÜÇLER OLARAK GÖRMEKTEYİZ. BU NEDENLE DOST VE HALK SAFLARINDA GÖRDÜĞÜMÜZ HER GÜCE, GRUBA VE KİŞİYE SAHIP ÇIKIYORUZ. ONLARIN HAKLI VE DOĞRU YANLARINI GELİŞİRMeye, OLUMLU ADIMLAR, İLERİ

Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde yörenel ve bölgesel savaşlar çıkarmakta veya çıkarmaya çalışarak denetimi kurtmayı hedefliyorlar. Kendi denetimleri altında tuttukları alanlara nükleer başlılı silah yığınları günden güne artmaktadır. Dünnyayı savaşa sürüklüyorlar, yeni 3. paylaşım savaşını arzu ediyorlar. Savaş manevralarının yapıldığı gün yoktur. Başlarında ABD ve Rusya'nın bulunduğu emperyalist ve sosyal-emperyalist kamp arasındaki ateş hattı giderek yaklaşmakta, savaş kılıcımları artmaktadır.

Büyüklerin somut şartlarda tam anımlı (ekonomik, politik, askeri) savaş hazırlığı sürdürmek ve birbirleriyle kıyasla yarışan emperyalist güçler içinde, hazırlığın başı çekenler ABD ve Rusya'dır. Diğer emperyalist devletlerde nüfusun gereği çıkışabil ecek savaşa hazırlık olmaya çalışmaktadır. Fakat bu emperyalist ülkeler gerekli savaş (ekonomik, politik ve askeri) hazırlıkları tamamlayamadıklarından ve diğer iki emperyalist devletten zayıf olduklarından, görünürde "savaşa karşı olduklarını" söylemekte, "savaşa karşı mücadele" mələği kesilmektedirler.

Asında bu emperyalist devletlerin genel karakteri soyguncu ve savaş kişikticisidir. Kendilerinde güven ve kazanma yeteneği gördüklerinde savaşa katılımları kaçınılmaz bir yaşıdır. Bunun nedeni nüfus alanlarını ele geçirme arzusudur. Emperyalizmin olgusunun ortaya çıkmasından bu yana, emperyalistler arasındaki ilişkilerde dalaşma ve çatışmalar esastır. O günden bu yana sürekli rekabet, hakim olma mücadelesi ve savaşlar süregelmıştır.

Bugün bazı emperyalist devletlerin savaşa karşı oldukları izleniminin esas özü, elerinde varolan pazar ve toprakları korunması isteği, kaybedilmemesini önemektir.

Canlı emperyalistler kâr etme hırsıyla yüz milyonlarca ezilen halkın canıyla oynamaktadırlar. Bu oyuncunun başında ABD ve Rusya bulunuyor.

Eski durumuna nazaren ABD (ve onun denetimindeki NATO bloğu) arasındaki anlaşmazlıklar ve rekabetler de artmaktadır. Özellikle AET'li emperyalistler bir yandan ABD ile aynı kampta yer almaktır, diğer yandan ise ABD'nin politikasına karşı çıkmaktır ve rekabet dalaşmasını hızlandırmaktadırlar. Dünya halklarına kan kusturan ABD bugün ezilen dünya halklarında zalimliği en çok teşhir olmuş emperyalist demektir. Asya, Afrika ve Latin Amerika halkınının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin bugünkü esası ABD'ne yönelikte, başarılar sağlamakta, ABD'ni geriletmektedir. ABD ise ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerini bastırmak amacıyla ya silahlı saldırıya geçmektedir, ya da uşaklarına uzmanlar ve silah göndererek bu hareketleri bastırmak istemektedir. Ama çabaları hemen hemen boşuna çıkarak, buralarda yenilgiler alınmaktadır, halkların gözünde teşhir olmaktadır. Hem kendi bloğu içindeki anlaşmazlık ve bunalım, hem halkın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri, hem de ABD'deki ıslıklık, ekonomik bunalımı, bugünkü ABD emperyalistlerin geriletmektedir daha da bunalıma itmektedir.

Sosyalist maskeli, Rus sosyal emperyalistleri ise, ABD'ne nazareto daha az teşhir olmuştur. Bu onu nedeni SB'nin uzun dönem sosyalist oluşu, ezilen halkın ve ulusal kurtuluş hareketlerinin emperyalizme karşı verdiği mücadeleinin etkisidir.

Yani önceki kazandığı prestijden

yararlanmaktadır. 2- İtalya sosyalist maskeşini gizleyerek yüzünü gizlemekte olusu, 3- Bugün ABD ve diğer emperyalistlere karşı yürütülen ulusal kurtuluş hareketlerini destekliyor gibi görünerek, onları givenini tam olmasa da elde tutması ve kisa sürede buradan da uşakları vasıtasiyla hakimiyet sağlamasıdır.

Bunların yanında bir çok nesnelerde vardır. Yani Rus sosyal-emperyalistleri dün ya halkları gözünde bugün ABD kadar teshir olmadıktan avantajlıdır. Bugün Rusya da da ekonomik ve siyasi bunalımlı var. Fakat bu da ABD'nin yansıtımı kadar yansıtıp kendisini teşhir etmiyor. Askeri alanlarda daha üstün teknik ve təchizata sahiptir. Ama Rusya da da bunalımlı giderek üst boyutlara ulaşmakta, başına çıktıığı pactta bunalımlar ve patlamalar ortaya çıkmaktadır. Buna örnekler verilecektir olursa; Polonya, Afganistan, Macaristan, Vietnam ve Küba da patlamalar ve ekonomik, siyasi bunalımlar doruk noktalara varmaktadır. Yine Rusya başta olmak kaydıyla, diğer sosyalist maskeli emperyalist-kapitalist devletler, Avrupa'dan, ABD'den vb. ülkelerden krediler, mamlı maddeler almaktadır. Onlar böylece içine düşüklere bunalımı düşürmeye tasarlıyorlar.

Açıkladıklarımızdan ortaya çıkan durum, Rus sosyal emperyalistlerini daha avantajlı kılmıştır. Bu da hala sosyalizm maskesini takarak, halkları pençeleri altına alıp sosyal-emperyalistlerin etkinliğini kırmada bizlere önemli görevler yükliyor.

3. Dünya savaş şartları yükselmekle birlikte, dünya bugün iki karşıt güç, geriye dönüsüz olmamak üzere ikiye bölünmüştür. Bir ucunda dünya proletaryası ve ezilen halklar, diğer ucunda ise, emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve olağan uşakları kukla yönetimi. Bu iki karşıt güç arasındaki sınıf mücadeleti tüm şiddetle sırılmaktadır.

Proletaryanın anavatana sosyalist ülkelerde geriye dönüşün zaferini tadan emperyalistler, sosyalist ülkeleri ablukaları altına alarak, içindeki ajanları vasıtayla fethetmişlerdir. Böylece kapitalizmi yeniden restore ederek hakimiyet sağlamışlardır. Sosyalizmin zafer kazandığı bütün ülkelerde bugün sosyal-emperyalistler, modern revizyonist trokistler yönetimi gaspetmişlerdir.

Bu ülkelerde proletarya ve onu bilimsel savunucuları M-L'ler, emperyalizm ve içteki ajanlarla ağır yenilgiye uğratılmıştır. Proletarya aldığı ağır yenilgi sonucu öz anavatansını türden kaybetmiş, ve geçici vatanızı kahıltır. Alınan ağır yenilgiler çok derin yaralar açmıştır. Bu yaralan sarmak zorlu mücadeleler sonucunda mutlaka başarılacaktır. Dünya proletaryası ve ezilen halkları sosyalist ülkelerde geriye dönüşün ana temelini, M-L'in bilimi doğrultusunda daha titiz olarak inceleyip, kavramak göreviyle karşı karşıyalar.

Bugün dünyada, devrim akımı esas olma özelliğini korumaktadır. Devrim akımının yükseltmesiyle birlikte, savaşa接入a peydiye gün geçtikçe yükselmektedir. Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri yeni yeni boyutlar kazanarak ilerlemeye göstergesine karşın, bu hareketlerin bugün (onemli bölümünün) başımıza orta yolu trokist güçler, ya da modern revizyonist güçler, ya da milliyetçiler çekmektedir. Ortaya çıkan bu olumsuz durum M-L'ler için bir dezavantaj oluşturmaktadır. M-L'ler önemli görevleri yüklenerek önderliği ele geçirmemi hedeflemektedir.

Emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin köleleştirme saldımları devam e-

derken Asya'nın, Afrika'nın, Latin Amerika'nın ezilen halkları yiğitçe direnmekte, kukla yönetimiyle kök söktürmektedirler. Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri yükselterek, yeni demokrasi yolunda ilerliyorlar. İlerleyen ve het gibi, yeni bir sömürge, ve yarı-sömürge ülkelere patlayan direniş mücadeleleri emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere darbe vermektedirler.

Kamboca'da, Angola'da, El Salvador'da, Guatamala'da, Filipinler'de, Endonezya'da, İspanya'da, Şili'de, Tayland'da, Çin'de, Afganistan'da, İran'da, Eritre'de, Hindistan'da ve tüm sömürge ve yarı-sömürge, yan-feodal ezilen ülke halkları emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve dünya gericiliğine karşı mücadele ediyor ve savaşıyorlar. Emperyalist ülkelerin proletarıleri ve halkları da kendisi edenler olah malı sermayeyi yıkmak için mücadeleyi gün be gün daha yükseltiyorlar. Emperyalistler ve sosyal emperyalistler içine düşükleri buhranlı kurtulmaya bakıtları mücadele sonu yiğip gideceklerdir. Devrim akımı ve sosyal kurtuluş mücadeleleri bugün hala gündemde olup esas etmendir.

Tüm bunalımlı günümüzde 1 Mayıs kutlarken, dünya işçi sınıfı ve ezilen halkları emperyalizm ve sosyal-emperyalizm ve dünya gericiliğinin yoğun saldırısının sonucu çok ağır, ama geçici bir yenilgi alır. İki yıldır 1 Mayıs, dünya işçi sınıfının bayramını biten yenilgi sonucu, sosyalist ülke ve M-L'lerin yönetiminde bulunmadığı anlarda kutluyoruz. Sosyalizm ve proletarya partilerinin içten modern revizyonistlerce, üç dünyacılı karşı devrimcilerce ve revizyonist trokistlerce gaspedilerek kusatıldığı buhranlı ve bunalımlı bir dönemde kutluyoruz.

Alınan geçici yenilgiye rağmen dünya işçi sınıfı ve onun önderliğinde ezilen halklar devrim kavgasını sürdürerek sosyal ve kurtuluş savaşını devriyorlar. Sürdürülen sosyal ve ulusal kurtuluş savaşları giderek yükselmekte, yeni yeni ülkeleri boyutlar kazanmaktadır. Emperyalistlere, sosyal-emperyalistlere ve dünya gericiliğine önemli darbeler vurarak, başlarını başlamaktadırlar. Revizyonistler, modern devrimci trokistlerin İhanethin had safhaya verdiği günüpuzzie, dünya proletaryası ve ezilen halkları yeni, yeni M-L partiler ve gruplar doğurmaktır, gelişmektebilir. Ortaya çıkan İhanet yenilgisini bertaraf etmek amacıyla dünya M-L parti ve grupları öbürleri adımlar atılar. Dünya M-L'lerin birliğini sağlamak koşuluyla bir konförans düzenlenmiştir. Toplantıya katılan parti ve grupların 14 tanesi bu M-L açıklamaya imza atarak, UKH'in birliği için çalışma yürüten bir Komite oluştururlar. Dünya komünist hakeketi için atılan bu adımlar tabii ki önemli ve çok ciddi bir gelişmedir. Bu ortaya çıkan bunalımlı dönem ve M-L'e yönelen revizyonist, modern revizyonist ve trokist saldırları gen püskürtmek amacıyla tarihi bir olay olarak kavrulmalıdır.

Dünya toplumsal durumu kısaca böyle özetledikten sonra, gelelim ülkeyizdeki duruma.

Ülkemiz emperyalizmin yarı-sömürge olup yan-feodal iktisadi bir yapıya sahiptir. Ülkemizin iktisadı ve sosyal yaşam gereği ekonomik ve siyasi istikrar tam anlayışla sağlanamaz. Zaman, zaman siyasi, nispi istikrarlar çok kısa olarak gözlemlenemebilir. Ancak ekonomik istikrar istisnalar hariç görülebilir ve mümkün değildir. Yönetimi etkilerinde tutan emperyalizmin kirahk usagi kompador büyük patronlar ve büyük top-

rak ağaları, içinde bulundukları ekonomik ve siyasi krizin yükünü işçi sınıfının ve çeşitli milliyetkâr mensusup emekçi halkın sırtına yıkmak istediginde en acıus ve acı yöntemlerle saldırya geçer. Böylece kendilerini daha da emekçileri ve işçileri ise daha yokluluğa iterek, inim, inim iletişimini amçalarlar. Onlar bununla da yetinemeyip halkın yükselen halk demokrasisi ve bağımsızlık savaşını bastırmak için eflerinden gelen her yola baş yururlar ve de vuracaklardır.

12 Mart askeri faşist diktatörlüğünün kanlı uygulamalarının ertesinde, işçi sınıfının ve emekçi halkın demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi giderek yükseldi. Komprador büyük patronlar ve ağalar ise, günden güne daha da ekonomik bunalıma düştüler. İçine düşüğü bunalımdan kurtulmak amacıyla aklı almad zamlar uyguladılar, devleti asyonlar yapıldı, işçilerin ve diğer emekçi kesimin ücretlerini dondurma yoluyla gittiler. Bununla bunalımdan kurtulamayan hakim sınıflar, 1978'in Aralık ayında sıkıyönetim ilan ettiler. Daha koyu faşist yasalar çıkartarak uygulamaya koydular. İşçi sınıfının grev, direniş ve奔zeri haklarını, emekçi halkın ve genelliğin ise dernek kurma, sendika ve sigorta haklarını, miting, yürüyüş, boykot vb. haklarını gaspetmeye giriştiler.

Onlar, cikardıkları daha koyu faşist yasalarla halkın silahlı hale dönünen demokrasi ve bağımsızlık baygasını bastıracalarını sandılar. Fakat umutlarının aksine halkın silahlı direniş ve gösterileri daha da yoğunluk kazanarak yasadışı boyutlarla genelleşmeye, yaygınlaşmaya başlayarak ülkenin dört bir bucağında kivilemler alevleniyordu. İşçi sınıfının ve emekçi halkın yükselen devrim alevleri komprador büyük patronları ve toprak ağalarını alevler içinde dört bir yandan çevreliyorlandı. Yükselen devrim dalgası adım adım hakim sınıfları satar, ekonomik ve siyasi krizi dayanırmaz had safhalara götürüyordu. Emperyalistlerin ve onların usaklarının sahnesi artık çatırıyordu.

Onlar, son ve tek yolların darbeyi önce planladılar. En büyük para babaları olan ABD'den direktifi aldıktan bir gün sonra ABD yanısı darbeyi son kez olarak kullandılar. Böylece halkın yillarda uzun, kanlı ve o kadarda onurlu mücadele sonucunda elde ettiği kısmi demokratik hakları bir çırpmada gaspettiler. Omuzu kalabalık generaler cuntası kan ve terör estirek idam sehpaları kurdu. İşkencehanelerde yüz bin yakını komünisti, ilericiyi, devrimciyi işkenceye çıktı. Çoğunun sakat bıraktı. Yüzeye yakın işkence çarkları arasında adice katıldı. Çilekeş halka aklı almadan emansız salınlarda bulunarak meydan dayaklarına çıktı. Kundaklama hareketini yaparak canice teröpler estirdi, giderek de katliamları meşrulaştırdı. Hitlervari yasalar çıkararak vahşiliğini ispatladı. Peş peşe temel gıda maddeleme aklı almad zamlar yaptı. Ağır vergi kanunuyla yaşamı çekilmek hale getirdiler. Paranın değerini bir yandan peş peşe düşürük, diğer yandan da sıkı para politikası ile halkın alım gücünü sıfırı indirdiler.

Bugün ise terörün en vahşice sürdürücüsü askeri faşist diktayı aratmayacak faşist anayasayı ekarma peşindelet. Faşist generaler cuntası, "ekonomik ve siyasi istikrarı" sağladığı yaftasını mesnetsizce sallayarak, halkın aldatabileceğini sanmaktadır. Oysaki, istikrarı sağlamak bir yana, aksine iki yıllık ekonomik politika krizi dahada artırmış,

gizlenmeye çalışan bu buharı gözler önüne sermiştir. Bu buhar sonucudur ki, hakim sınıf kılıkları kendi aralarında siyasi istikrarı sağlayamamışlardır. Çeşitli emperyalist usakları yönetime ve uygulanan ekonomik iktisada karşı çıkmakta, muhalefet etmektedirler. Hatta cunta açıka avrupacuları tehdit ederek baskı ve tehdit yoluyla susturmaya çalışmaktadır. Böylece onlar, her kimden çikarsa çıkışın, kendileri dışında tüm sözleri susturmakta, boğmaktadır. Bu nedenle tam bir "sükün ve istikrar" içinde olduklarıın imajını yaratmaktadır. Cunta bu durumu hangi nedenlerle gizlemeye çatırsa çatışın bunu başaramayacaklardır.

Halkın, komprador-büyük patron ve ağa devlette ve onun çomezi cunta Karşı mücadelede kanla ve silah baskısı terörüyle bastırıldı. Böylece halkın öndəsizde kalınca bir bekleyiş ve suskunluk içine girdi. Ama, cunta Karşı hoşnuttuluğu ve mücadele suskunluk şeklinde devam etti. Varolan sessizlik ve bekleyiş bugün haretlenmeye, homurdanmaya dönüşmü, hoşnuttuluk giderek artmaktadır. Ancak bu durum henüz bir haretke geçici bir rol oynamamaktadır.

1 Mayıs, dünya işçi sınıfının mücadele bayramını, Türkiye işçi sınıfı ve ezilen halkı böyle bir zor koşulda anımta ve yaşatmaktadır. Her türlü halkın gasbedildiği ve her türlü demokratik hakekete zincir vurulduğu günümüz şartlarında tabii ki, işçi sınıfımız ve emekçi halkımız yasal yollarla 1 Mayıs dünya işçi sınıfının bayramını mitinglerle, yürüyüşlerle, toplantı ve gösterilerle anamayacaktır. Böyle bir hak zira hiç bir dönemde edilemedi ve yasal hale gelmedi. Yıllarca dünya işçi sınıfının mücadele, dayanışma ve birlik bayramı, komprador büyük patron ağa devlette ve onun uydusu faşist sendikalara "bahar ve çiçek bayramı" olarak gösterilererek işçi sınıfını aldatılmaya çalışıldı. Böylece amacından sapıtılarak, mücadele ve dayanışma günü engellenmeye çalışıldı. Fakat faşist diktatörlüğün türk oyunları boş çıktı. İşçi sınıfı ve emekçi halkın yasal olmasa da elde

edilen kırittilerla işçi sınıfının dayanışma ve birlik bayramını coşkuyla andı. Anılarını tazeledi. Mücadele azmini bileyerek öfke ve kinini meydanda hakyrdı. Yüzbinlerin meydanda dolduran coşkun seli hakim sınıfları ve esfendileri emperyalistleri korkuya düşündü. Bugün o korku sonucudur ki, cunta iş başına gelir gelmez kendi yandasının bir aldatmacası ve yuturmacası olan "bahar ve çiçek bayramı" dahi yasallıktan kaldırıldı. Fakat cunta ve esfendileri aldanıyorlar. Yanın asın aşkin bir dönemdir faşist uygulamalar ve kanlı katliam terörleri işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadeleini durdurabildi mi, sizde durdurulsınız?

Bugün ülkemizde dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü anarken, ülkemizde de verilen 1 Mayıs işçi sınıfının şehitlerinin anısını da yaşatmak aynı bir önem taşımaktadır. Proletarya partisi ve öncü müfrezesi TKP/M-L gücü ve yetenekleri ölçüsünde, dünya işçi sınıfının mücadele, birlik ve dayanışma gününü coşkuyla anarak yaşatacak, mücadele azmini bileyerek, daha da yükseltse sınıf savasının ażinde devam ettiğidir. Sessizlik ama bu kin dolu sessizlik çok geçmeden büyük patlamalar yaratarak balyoz gibi nasırlı eller havaya tekrar kalkacaktır. Türkiye işçi sınıfı ve ezilen halkın kin dolu patlamaya hazır, barut fışını mutlaka atesleverek avağa kalka-

caktır. Bugün yine Türkiye işçi sınıfı ve ezilen halkın kin ve nefret dolu yüreği dünya işçi sınıfının ve ezilen halkın yanında olacak, üzüğüne nasırı ellerini dünya işçi sınıfıyla ve ezilen halklarıyla birleştirecektir. Kalbi ve mücadele azmi enternasyonal ruhla dolup taşarak bugünün anısını tazeleyeceğe anacaktır.

DÜNYADA 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMININ ANLAMI VE ÖNEMLİ NEDİR?

1 Mayıs'ın önemini, işçi sınıfının mücadele, birlik ve dayanışmasının anlamını iyi kavramak ve kavranaşını sağlamak amacıyla, kısaca da olsa açıklayalım.

Büyük Fransız İhtilali'nin (1789) feudal rejimi yıkmasıyla yeni bir düzen, kapitalist düzen, ortaya çıktı. Burjuvazi milyonlara işçiye ve emekçiye "özgürlük, eşitlik ve kardeşlik" sahte vaadinde bulunuyordu. Bundan dolayı ki, işçiler ve emekçi halkın burjuvazıyi destekledi. Ama Fransız burjuvazisi başa geçince vaad ettiklerini unuttu. Burjuvazinin sóñ verdiği özgürlük kararlıca isteyen emekçiler direnişte geçtiler. Bunun üzerine burjuvazı, feodal toprak beyleriyle, emekçilere karşı işbirliği yaptı. Birçok emekçiyi idam sehpalarına yolladılar. Binlercesini zindanlara doldurdular. Uygulanan bu vahşilikler yetmiyormuş gibi, 15 saatlik çalışma süresini ceza olarak tespit ettiler. Ücretleri daha da düşürerek hayatı vasaşmaz yaptılar. Sanayileşmenin Avrupa da —özellikle İngiltere ve Fransa da— 18. yüzyıl ve 19. yüzyılın ortalarına doğru ilerlemesi kısaca böyle bir yol izlemiştir.

Burjuvazının derebeyliğini yıkması ve sanayide önemli modernleşmeyi sağlaması sonucu, toplumda yöneterenler-yönetilen, sömürulen-sömürulen arasındaki uçurumda ertik gittiğe daha açık ayırmış gösteriyordu. Emekçiler o güne kadar eşitliği, özgürlüğü ve kardeşliği yalnızca istemekle yetinmişlerdi. Fakat toplumdaki sınıflar arasındaki uçurumun artması nedeniyle, bu istemelerin yalnızca istemekle verilmeyeceği kavrayarak daha iyi yaşama koşulları, iş saatinin düzürlmesi, ücretlerine zam vb. hakları iferi sızerek örgütlenmeye başladılar. Buna birlikte örgütlenme özgürlüğü, iyi sağlık ve güvenlik koşulları, baskının, zulümün, katliamların kalktığı yeni bir düzen istiyorlardı.

Avrupa'da işçi sınıfının ve emekçi halkın yukarıda açıkladığımız istem ve talepleri çığ gibi büyütürek yükseliyor. Avrupa'da işçi sınıfının örgütlenmesi giderek yükseliyor, sömürücülerini ve beylerini tır tır tüketiyordu.

Amerika da 19. yüzyılın ortalarındaki durumda, Avrupa'daki durumdan pek farklı değildi. Amerika da da kapitalizm hızla gelişmekteydi. İşçi sınıfı ve emekçi halkın yoksulluk, açlık ve sefilihik içindeydi. Üretimin artırılması için modern makinalar bir yandan yerleştirilirken, diğer yandan işsizlik giderek yükseliyor, işsizler orodusu büyuyordu. Böylece çalışma koşulları daha da zorlaşarak, süresi de uzuyordu. Bu durum, işçilerin ve emekçilerin hoşnuttuluğuyla mücadelede dönüştü.

1874 yıllarında Amerika'am dört eyaletinde sanayi burjuvazisi, işçilerin ücretlerini düşürdü. İşçiler bu karara karşı çıktılar ve direnişte geçtiler. Miting meydanına dozuşan halkın coşkun seli karesinde korkutıcı konserler ku-

mitingi yasakladı. Miting meydanını saran burjuvazinin polis ve diğer kollek kuvvetleri her türlü baskı ve saldırıyla geçmelerine rağmen, kitle toplanabildi. Daha sonra ise atlı polislerin saldırısı sonucu işçiler miting yerinden dağıtıldı. Burjuvazının bu vahşi saldırısı sonucu yüzlerce işçi yaralanmış, yüzlerce si de tutuklanmıştır.

Amerikan burjuvazisinin bu kanlı saldırısına karşı Amerikan işçi sınıfı insancı bir yaşama kavuşmak için mücadeledeki atıktı. Tüm öfke ve kınıkle peş peşe direnişler örgütüldü. Burjuvazinin kanlı saldırılara yigitçe göğüs gerdi. Direniş meydandan kendi mutlu yarınları için direnen işçi sınıfının kanyonla kuzlaştı. Burjuvazının akıtuğu kanlara ve vahşice saldırılara karşın, mücadelede giderek yaygınlaşdı ve geniş destek göstererek daha da üst boyutlar kazandı. Aradan geçen yılın mücadelenin söhnmesi bir yana daba da kırılganlaştırıyordu.

Amerikan işçi sınıfının en örgütlü temsilci ve öncüsü olan işçileri 1887'nin ilk baharında direniş geçti. Demiryolu işçilerinin direk hizmete geçmesiyle maden işçileri ve fabrike işçileri de direniş başladılar. Artık direnişler giderek yaygınlaşıyordu. İşçi sınıfı bu mücadele sonucunda kendi liderlerini de doğurarak direk hizmete geçirdi.

İşçi sınıfının mücadele içinde çıkardığı doğal önderleri vasıtıyla örgütleniyor ve direk hizmete giderek daha da yaygınlaştırıyordu. İşçi sınıfı ileri sürdüğü isteklerine yenilerini de ekleyerek "8 saatlik iş günü" talebinin öne sürüyordu. İşçi sınıfının bu kahraman önderlerinden Albert PARSONS en önde gelenlerden biriydi. A. PARSONS 8 saatlik iş günü savunucularının başında gelmektedi. O, kent kent fabrikalar dolasıyor, işçilerle mücadelenin amacını anlatıyor, örgütüyor, onları direk hizmete geçirerek başında mücadeleye giriyordu.

Ve nihayet 8 saatlik iş günü için 1 Mayıs 1886 yılında ülke genelinde 5 bin şehir, kasaba ve kaza da genel greve girdi. Genel grev sırasında panik içine düşen burjuvazi halkın ve işçi sınıfının yüksek mücadelelerini boğmak için büyük çabalardan harcayaarak direk hizmete geçti. Ayaktakımı, lümpen ve serserileri örgütleyerek silahlandırdı. Ajanlar, profesyonel grev kılıçları ve bozguncular görevlendirdi. İşçi sınıfının arasına sotku.

İşçi sınıfının düzenlediği miting içine saran bir ajan kışkırtıcı, polisin üzerine patlayıcıyı ateş açtı. Planlı oyunka polis hemen direk hizmete geçti. Bu na burjuvazinin kolluk kuvvetleri ve askerde katıldı. Polis ve askeri işçilerin üzerine saldırması sonucu Silago Kana boyandı. İşçiler vahşice kurşunlandı. Tuzağa düşürgüldü.

Amerikan burjuvazisinin saldırıyla gerçek bombalar atması, kurşunlar yağdırması, tuzaklar kurmasına karşı fedakarca direndiler. Direniş sonucu bir çok işçi öldürüldü. Yaralılar sayısına kadar çoktu. İşçilerle birlikte 9 sendika lideri ağır yaralandı. Tutuklanan 9 sendika lideri ağır işkençelere maruz kaldılar. Ağır işkençelere dayanamayan 2 işçi çıktı. Dört işçi lideri idam edildi, üç işçi lideri müebbet hapse mahkum edildiler.

Dört Amerikan işçi lideri şunlardı: Ve onları idam sehpasında da kendi sınıfının davasını savunarak, başları dömdük ölmeli kucakladılar. İşçi önderleri dhime giyderken şunları dediler:

1—ALBERT PARSONS.

"..... Eğer astırsam canı olduğumdan değil, sosyalist olduğumdan asılacağım, geçmişte öğretilmiş, söylemiş ve yazdı-

ğım şeyler yüzünden asılacağım. Haymarket'e bomba attığımı değil, Illinois halkı kendini gönüllü olarak yetkilere sunmuş bir suçsuzun asılması karşısında susmamı göze alırsa, bende savundugum fikirler ve davranış uğruna asılmayı göze alabilirim".

2—ADOLF FISCHER.

"Ölümme mahkum edilmemi protesto ediyorum, çünkü cinayet işlemedim, ancak sosyalist olmam sebebiyle öleceksen bir sözüm yok....."

3—AUGUST SPIES.

"Bu mahkemedede konuşken, ben bir sınıfın temsilcisi olarak, diğer sınıfın temsilcilerine karşı konuşmaktayım."

"Bizleri asmakla işçi sınıfının hareketini ortadan kaldıracağımızı sanırsanız öyle bir hareketki arkasından milyonlar yürüyor, ihtiyaç ve yoksulluk içinde kurtuluş umut eden milyonlarca emekçi eger böyle düşünüyorsanz. ASİN BİZİ! O zaman bir kırılcımı üstüne varmış olursunuz, alevler orda, burda, arkınızda, öninizde, her yerde fışkırır. O bir yeralı youngındır. Siz onu söndüremezsiniz."

4—GEORGE ENGEL.

"Haklılar yalnız imtiyazlı sınıflara göre ayarlayan ve işçilere hiç hak tanımayan hükümete karşı kim saygı duyarılır? Böyle bir hükümetesaygımı benim."

İşçi önderlerinin idam sehpalarına çekilişleri, ömruboynu hapis cezaları ve en adice işkençe yöntemleri Amerikan işçi sınıfının kararlı mücadeleni durduramamıştı. Amerikan işçi sınıfının hakkı mücadeleni dünyayı dört bir yanında yanık buldu ve desteklendi. Yapılan zulmü, işkence ve katliamlar dünya işçilerince protesto edildi ve yerilim amaciyla mitsibler düzenlendi. Amerikan işçi sınıfı, dünya işçi sınıfına çoskuyla desteklenerek enternasyonal dayanışma örnekleri verildi.

2. Enternasyonal 1889'da toplanarak 1. Kongresini gerçekleştirdi. 2. Enternasyonalın 1. Kongresinde "8 saatlik iş günü" sorununu ele aldı. "8 saatlik iş günü" nü daha güçlü ve tek bir ağızdan haykurmak ve yapılan baskı ve işkence, zulmü protesto etmek amacıyla bütün dünya işçilerinin belli bir günde topluca direk hizmete geçirmeye kararlaştırıldı. İstenilen hakları almayı kararlaştırdı.

Bu karar üzerine Amerikan Çalışma Federasyonu bu dünya genelindeki toplu genel grev gününü 1 Mayıs olarak tespit etti. Bu karar ertesinde 1890'ın 1 Mayıs'ında bütün dünya ölçüsünde, dünya işçi sınıfı tek bir vücut olarak mücadele çoskusuya direk hizmete geçti. Dünya işçileri böylece burjuvaziye karşı tek bir vücut ve ağırla haykırarak lanetledi.

1891'de 2. Kongresini toplayan 2. Enternasyonal Büyüksel deki toplantılarında 1891'den itibaren 1 Mayıs günü, dayanışma ve mücadele günü olarak dünya işçi sınıfına duyurdu. Ve böylece her yıl 1 Mayıs günü tüm dünya işçilerinin bayramı olarak kutlanacak, dünya işçi sınıfı her yılın 1 Mayısında tek bir yürek ve yumruk olarak burjuvazinin karşısına dökilecektir.

İşte bundan dolayı her yılın 1 Mayıs'ı büyük direniş, bütün dünya işçilerinin birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak devam edegelemiştir.

Burjuvazinin zulmüne, sömürülüğe, ihanet ve katliamlarına karşı 1 Mayıs günü her geçen gün daha güçlü daha kuvvetli ve çoskulucu anlıyor ve birlik dayanışma ve mücadele yeniden her yıl tazeleyeniyor. Dünya işçi sınıfının kalbi bütünlüğe burjuvaziye karşı zafer çığlıklar ve naralarıyla dolup taşıyor.

O günden buyana 1 MAYIS bütün dünya işçilerinin bayramı olarak anıla selmiştir.

Bu gün 1982'de bir kez daha dünya işçi sınıfı tek bir vücut ve yumruk olarak birleşti ve dünya burjuvazisine ve gericiliğine karşı korku saldı. Ve salacaktı.

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI, ÜLKEMİZDE 1 MAYIS BAYRAMININ ANLAM VE ÖNEMİ ÖZERİNE

İşçi sınıfının dünyanın dört bir yanından çoskuyla kutladığı 1 Mayıs işçi bayramı ülkemizde de eskilarından bu yana bilinçli ve çoskuyla kutlanarak, dünya işçi sınıfıyla birlik, dayanışma mücadele ve enternasyonal dayanışma azmiyle haykırdı.

Ülkemizde 1 Mayıs işçi bayramı kutlama başlangıcı 1906-1909 ve 1910 yıllarına rastlar. Bir çok ilimizde olduğu gibi işçi sınıfının yoğun olduğu illerimiz olan İstanbul'da Rum, Ermeni ve Türk işçilerince ilk defa 1906 larda eğlence ve şenlik olarak anılmaya başlandı. Örgütüs ve bilincsiz olan işçi sınıfı, işçi sınıfının mücadele, dayanışma ve birlik anmasını taşyan 1 Mayıs bayramının gerçek özünü henüz kavrayamamıştı. Ondan dolayısıyla paşalar ve beyler 1 Mayıs işçi bayramının anlamını özünü sapıtarak bir eğlenti ve şenlik olarak yutturuyor amaçsız hale gelen 1 Mayıs işçi bayramını zatarsız vede tam beylerin istekleri doğrultusunda kutlamıyor. Kurtuluş savaşı öncesi Türkiye işçi sınıfı 1 Mayıs'ı aneak böyle anılmıştır. Bey ve Paşaların tüm saptırımlarına rağmen dünya işçi sınıfı o gün bütün varlığıyla birleşmiş, kölelik zincirlerini kırmak için meydanları doldurarak mücadele yemini etmişlerdir. Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı da o gün 1 Mayıs amaçsız kılınsada, dünya işçi sınıfıyla ve ezilen halklarıyla yüreklerini ve mücadele azimlerini birleştirmişlerdir. Onuna omuz omuza olduğunu ancak böyle ifade edebilmiştir.

Dünya işçi sınıfının yükselen mücadelesi Ve Büyük Sosyalist Ekim Devriminin Lenin Sovyetlerini kurması, ülkemizdeki sınıf mücadeleşini de etkilemiş M. Suphi Yıldırım önderliğinde TKP'nin kurulmasıyla, bu arada dünyada birinci paylaşım savaşında henüz son bulmamıştı. Ülkemizde birinci dünya savaşına girecek, savaştan nasibini almıştır. Ingiliz ve Fransız emperyalistlerinin ülkeyi istilasına karşı kurtuluş savaşı direnişi başlanmıştır. Kurtuluş savaşı içinde örgütüne katılımaya başlayan işçi sınıfı, gerçek anlamda ve işçi sınıfına bittiği doğrultusunda ilk defa 1 Mayıs dünya işçi bayramını İstanbul ve İzmir'de törenle çoskuyla şekilde kutladı. 1922 yılında kutlanan 1 Mayıs işçi bayramı işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadele ve birlik ruhunu dünya işçi sınıfıyla birleştirdi. Hep bir ağızdan zulme, sömürüye ve baskılara karşı meydanlarda klinleneğini haykırdılar. Nasibi eflerini birbirlerine kenetlediler. Ülkemizde yaratılan ilk işçi sınıfının bu çoskuyla birlik ve dayanışması giderek yükseldi. Yükselen sınıf mücadeleleri kurtuluş savaşı sonlarına doğru komprador, büyük burjuvazalar ve toprak ağalarına büyük korkular saldı. Onların uykularını kaçırdı.

Korkuya kapılan ve uykuları kaçan Kompradorlar ve toprak ağaları 1923'ün 1 Mayıs'ının işçi bayramı olarak anılmamış en gellemek için işçi liderlerini tutukladılar. Aydınlanan ve işçileri zindanlara doldurdular. Böylece işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadeleşini bastırmak amacıyla planlar hazırlanıyordu. Giderek faşist çehresini dahada su yü-

züne çıkan emperyalizmin asidik uşağı comprador-patron ve ağaların temsilcileri Kemalistler 1924'te baskı ve zümre dahada katmerleştirdiler. Azgınlaşan Kemalist diktatörlük 1 Mayıs İşçi bayramının amacısız hale getirmeye amaçlayarak "Bahar ve Çiçek Bayramı" olarak kabul ettiler. Hemen ardından ise Seyh sait isyanını bahene ederek "Takrir'i silkin" ilan edildi. Böylece 1 Mayıs bayramı türkmen durduruldu. Halkın ve işçi sınıfının her türlü düzene karşı mülefeti acımasızca bastırıldı. Köylülerin toprak istemi ve Kurt ulusunun aynı bir devlet kurma mücadele jandarma zoru ve katliamlarla son buluyordu. Kemalist diktatörlüğün bu zalimce terör estirmeleri sonucu 1 Mayıs İşçi Bayramı sözcüğü dahi ağızlarla alınamaz oldu.

Ne yazıkki bu durum hep böyle devam edemezdi. Çünkü işçi sınıfı yok edilememişti. Zulm, baskın ve terör ortadan kalkmamıştı. Emekçi halkın düzene karşı mücadelesi ve bağımsızlığı devam ediyordu. Zamdan, enflasyon, ekonomik ve siyasi bunalımlar devam ettikçe sınıf mücadelede yükselsecek, emekçi halk ve işçi sınıfı bütün binçyle aşağı kalkacaktı.

Uzun yıllar süren bu sessizlik 1950'lerden sonra yeniden canlanmaya başladı. İşçi sınıfının ve emekçi halkın yükselen mücadeleci, 1963 yılında hakim sınıfların gerilemesiyle önemli haklar elde edildi. Bunalımlar en önemlisi sendikal örgütlenme idi. Böylece sınıf mücadeleyi giderek yükseldi.

İşçi sınıfının ve emekçi halkın yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadeleci hakim sınıflarca, revizyonist ve reformistlerce pasiflere edilerek isteniyordu. Böylece işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadeleci dizen sınırları içinde tutulmak ve sapırtılmak isteniyordu. Özellikle revizyonist ve reformistler işçi sınıfının bilimiyle donanmış bir Komünist teşkilatın olmamasından yaranıyorlardı. Halkın kendiliğinden gelişen mücadelelerini peşlerine takarak hovardaca harciyorlardı.

Bir tarafta comprador büyük burjuvalı ve toprak ağalarının faşist sultanını korumak için aklı almadı engelleri, beri yandansa revizyonist ve reformist barıştırıcı engelleri, işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadeleni bastırmak, gerçek aracından sapırtmak ve pasifize etmeye hedeflemesine rağmen, işçi sınıfının ve emekçi halkın kendiliğinden mücadeleci çığ gibi büyüterek doruk noktasına vardi. 1970'lere varlığında durum buydu. 274-275 sayılı sendika kanunuyla değiştirerek, işçi sınıfının kazandığı kişisel hakkı gasp etmek isteyen hakim sınıflara karşı işçi sınıfının 15-16 Haziran Direnişi halkın bağıltı. 15-16 Haziran şahsi büyük işçi direnişi halkın bağıltı var olan ihti-

lalı devrimci sıklırı doğordu. Pasifizme, revizyonizme ve reformizme öncü darbeler indirdi. İhtilalci direnişin boğmak için hakim sınıflar halkın yüzlenen mücadeleci bastırmak için aklı almadı saldırlıla baş vurdular en vahşi saldırlıla karşı halkın mücadeleni durdurulamadı, bastırılmıştı. Onlar öntü alınamaz olan halkın silahlı devrim mücadeleni bastırmak için açık yarı-askeri faşist dictası olan 12 Mart'ta tezgahlandılar. Değerli halk evlatlarını kahpece katlettiller. Silah ve diplek zoruya gerileyen halkın mücadeleni durdurduklarını sandılar. Fakat halkın demokrasisi ve bağımsızlık kavgası 1974'te yeniden yükselmeye ve şiddetlenmeye başladı.

Ensesi kalmış beyler, işsiz göbekli eşi kamçılı ağalar, azgın sömürgeci, tefeci tüccarlar en vahşi zorbalıklarla sultanatları, sürdürereklerini sanıyorlardı. Onlar yanılıyorlardı ve yanıldıklar. 1976'da 1 Mayıs İşçi bayramı yeniden coşkuluca anıldı. Bu defa işçi sınıfını san sendika olan ve RSE'nin gönüllü ıçaklığını üstlenen DİSK yaptı. Çeşitli illerde işçi sınıfı ve emekçiler meydenleri tıkmı tıkmı doldurdu. Zulm, baskını, zorbalığı ve faşizmi hep bir ağızdan haykırdı. M-L'lerde bu miting ve toplantılarına katılımalarına rağmen güçsüzüklerinden genç ve tecrübesizliğinden dolayı önderlik etmekten yoksunlardı. Ve etkili olamadılar.

Günden güne yükselen sınıf kavgası giderek artıyor ve safları berberleştiriyor. Bir tarafta Körnünistler, devrimci ve yurtsever teşkilatlar diğer tarafta faşistler, sosyal-faşistler ve karşı devrimci. İki karıştığın arasındaki çelişkide dahada şiddetleniyordu. Her alanda toplumsal güçler arasındaki çatışma ve mücadele yükselsek hat boyutlu ulaşlığı bir dönemde 1977 1 Mayıs'ta gelindi.

1977 1 Mayıs'ta sosyal-faşist TKP ve onun gündemindeki, sosyal-faşist sendika ağaları önderliğinde yapılması kararlaştırıldı. Sosyal-faşistler yurtseverleri mitinge almama propagandasını giderek yoğunlaştırdılar. O dönem komünistler hala yurtsever özelliğini koruyan teşkilatları yanlış anlayış ve opportünist ve tekkeci tutumları nedeniyle 1 Mayıs'a aynı bağımsız kortej oluşturarak katıldı.

Bu gün parça parça olmuş olan üçlü blok o gün sosyal-faşistlerin, sivil faşist ve resmi MİT, teşkilatının provakasyonunu görmeyerek ağır suç ve hatalar yaptılar. Yaptıkları hatalar sonucu provakasyon tam da istenildiği ortamı bularak 37 yurtsever halkın kişisini hırhabere 1 Mayıs 1977'de katledilmeslerine sebep olundu. Orta yolcu ulaşmacılarla sosyal-faşist TKP'nin sözlerini ağızlarla sakız yaparak yurtseverleri esas hedefi

hp provakasyon yaptıkları propagandasını yaptılar.

M-L'ler ise esas provakasyonun faşistler, MİT ve sosyal-faşistlerce planlandığını, buna üçlü oportunist bloğun yaptığı hatalarla zemin varattığı ve provakasyona gelindiğini açıkladılar. Komünistlerde, yurt severlerle saldırlıların hocası alındı; anda komünizmi, halkı, devrimi savunarak yapılan provakasyonun sorumlularını açığa çıkardı. Saldırları geri püskürtme cesareti göstererek katliamı teşhir etti. 1 Mayıs şehitlerine sahip çıktı.

Dünya işçi sınıfının 1 Mayıs birlik, dayanışma ve mücadele bayramına Türkiye işçi sınıfı ve ezilen halkı 38 şehit ve rerek tarih sayfalarında yeni bir yaprak açarak kızıl dayanışmayı dahada pekiştirdi.

Partimiz üyesi işçi sınıfının bilimsel savunucusu MEHMET KOCADAĞ yoldaşımızda 1977 1 Mayıs akşamı MİT tarafından kaçırılarak kahpece katledildi. Partimizin değerli işçi üyesi bir komünistide 1 Mayıs İşçi bayramında aorma şerefini taşımaktayız.

1978-1980 ve 1981 yıllarında faşist diktatörlüğün her türlü engellemelerine rağmen 1 Mayıs İşçi bayramı ülkemizin bir çok yerinde coşkuyla anıldı. Yapıları katliamlar lanetlendi.

Askeri faşist cuntanın iş başına gelmesiyle ülkemizde büküm süren terör daha da yoğunlaşarak devam etti. Genaraller cuntası her türlü hakkı gasp ettiği gibi işçi sınıfının dayanışma birlik ve mücadele gününü bafızalarдан silmek için kendi yasalarında yer alan bir aldatma kararı olan "Bahar ve Çiçek Bayramı"nda yasalıktan çıksamışlardır. Genaraller cuntası görüyorki kendi faşist yasalarının taşıdığı bazı görüşlerden dolayı korkar hale geldiğinden, artık onlar sahte bayramlara da tahammül edemez oldular. Böylece en koyu ve zalim faşist yasalar patır patır onayladılar.

Her türlü engellemeler ve açık faşist yasalarla işçi sınıfının ve ezilen milliyetlerden halkın mücadeleni durdurulacağını sanıyorlarsa onlar aldanıyor. Asırlardır sürdürulen halkın davalar için mücadeleler giderek yükselmış, bastırılmış katliamlar yaratılmış ama durdurulamamıştır. Dahada şiddetlenerek yeni boyutlar kazanmıştır. Taribin çarkı geri çeviremez buna ne faşizmin ne emperyalizmin, sosyal emperyalizmin, dünya gericiliğinin, nede cuntacı genarellerin gücü yetmeyecektir. Taribin çarkı yalnızca ileri gider bu bir evrensel kanundur.

— YASASIN DÜNYA İŞÇİ SINIFİNİN 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI!
— DÜNYA İŞÇİ SINIFİNİN TOPLUMSAL KURTULUŞU İÇİN CANLARINI SEVEREK FEDA EDEN 1 MAYIS ŞEHİTLER! OLUMSUZDUR!

Baştafta 8. 14'de

** Örgütüsüzlük ve dağınıklık bizi kötüden deha kötüye götürür. Bunun için (IDS) İlegal Demokratik Sendika Örgütlenmesinin ön çalışması otan (IKD) işsizlige karış dayanışma çalışması, tıktı bütün işçi kardeşlerimiz tarafından tartışılmış uygulanmaktadır.

—KAHROLUSUN FAŞİST CUNTA!

— ORGÜTSÜZLUĞE VE DAĞINIKLİĞE SON VERELİM!

— YASASIN EB'DEKİ ŞANLI DİRİNSİMİZ!

NOT: Göz altına alınan arkadaşlarımızın hepsi serbest bırakıldı.

TÜRKİYE PROLETARYASININ ÖLÜMSÜZ ÖNDERİ VE PARTİMİZİN KURUCUSU, DEĞERLİ KOMÜNİST **İBRAHİM KAYPAKKAYA**

YOLDAŞI ÖLÜMÜNÜN 9. YILINDA ANIYORUZ

Toplumsal zırışmalat sonucu dün-yamızda sınıf mücadeleri iki zıt kutupta odaklaştı. İki toplumsal güç arasında sınıf mücadelesi birbirlerini yok etmek, kendi zaferlerini muzaffer kırmak için hayatın her sahasında kıyasiya kavgaya tutuştular. İki zıt kutubun bir yanında proletarya diğer yanında burjuva vardı. İki zıt antagonist çelişki ve mücadelerler ülke nıntoplumsal yapısının somut koşullarına uygunanarak yürütülür. Dialektik ve Tarihi Materyalizm bize sonraki söylemimizi öğretir. Sürdürülen sınıf mücadelenin bir çok zorlukları olduğu açıklıdır. Onun sonucudur ki düşman çan düşmanı ve yıkılışlarının korku güvesini yok etmemi her zaman amansızca denemislerdir. Buna karşın yeniyi temsil eden M-L'in savunucusu kurtuluşu zaferle götürmeye, zaferler yanında yenilemeye olacağ. Devrimin uzun zorlu, dolambaçlı, inisiyatifli bir yol izlediğimiz bilincindedirler. Atıldığımız bağımsızlık ve özgürlük kavgamızda, partimiz önderlerini, kadrolarını ve militan üyelerini defalarca şehit verdi. Düşmanın eline esir düşü ve geçici yenilgiler aldı. Ama M-L'in biliminin verdiği inanc ve mücadele ruhu giderek kavgamızı daha ileri boyutlara yükselterek devam etmemizi sağladı.

M-L'ler dışında ülkemizin yapısı sonucu halk saflarında olan anti-emperyalist, anti-feodal ve anti-faşist yurtsever devrimci teşkilatlarında düzene karşı mücadele ettiler ve şehitler verdiler. O vesileyle kendi tarihinde en acı kara gün olan MAYIS ayını Devrim Şehitleri Ayı olarak anmayı kararlıştı. Türkiye devrimi uğruna şehit düşen tüm sıra nefeslerini aynı tarihi sorumluluk saymıştır.

**CESİTLİ MILLİYETLERDEN
TÜRKİYE HALKI!**

**İŞÇİLER, KOYLOLAR, EMEKÇİ
HALKIMIZ!**

DEVRİMCİLER, YOLDAŞLAR!

Partimiz kurucusu ve Önderi, Türkiye halkın ufukta görünen kurtuluş feneri, M-L'in yüce savunucusu Komünist İBRAHİM KAYPAKKAYA'yı; Bundan 9 yıl önce Fasizmin işkence hanelerinde kaybetti. Komprador patron-ağa devleti ve işkenceci cellatlar onun komünist inancı ve direnişi karşısında yeniliği aldılar, acıduştular. Yıkılışları srzınlendiklerinden careyi onu katlederek gizlemekte bulundular. İKAYPAKKAYA Yoldaş daha ilk günden öldürileceğini biliyor. 5 ay gibi uzun bir süre en adı-

ışkençelere karşı direndi. İşkencehaneleri komünistlerin direnme ve savaş kursusu yaptı. Emperyalizme ve onun usağı gerililere düşünceleriyle meydana okudu, yenilgiye düşündü.

Düşman sınıflarla dise dıs atıldı, savaşta KAYPAKKAYA Yoldaş şehit düştü. Bedenen yok edildi ama yok edilemedi. Direnişi ezilen emekçi halkın benliğinde yer etti. Düşünceleri uğruna komünist ruhu mesale olarak işçilerin, köylülerin, emekçilerin atıldıkları kavgada onuru oldu. Çizdiği yol ve düşünceleri binlerce komünist yetiştirdi. Onbinlerce Komünist sempatisan kavgaya kattı. M-L Silahıyla Komprador patron-ağa devletinin yıkılış yolunu gösterdi. Aydınlığa kavuşan bu yolda günden güne daha da çoğalarak savaşa atılmaktalar.

Bu gün Önder yoldaşın direniş ruhundan komünist kadrolar, üyeleri ve sempatisanlar işkence hanelerde destanlar yaratıyor.

Bu gün bir çok yurtsever devrimci İ. KAYPAKKAYA Yoldaşı kendine örnek olarak direniyor, destek ve güç sağlıyor. Ve Önderimiz ve Parti Kurucusu İ. KAYPAKKAYA dan devraldığı kızıl komünist sancayı dim dik ayakta tutan, faşizmin işkence çarklarına, köhne zindanlarına, ölüm tehditlerine ve puş çellatlarına onur diretecek ser verip, sıv vermeyen, Bedenen yok olup savunduğu düşünceleriyle düşmanı yenilgiye düşuren testimiyeti değil severek ölüm kucaklayan Parti BAŞKANIMIZ SÜLEYMAN CİHAN Yoldaşım 8 yıl sonra aynı inanc ve komünizme bağlılığı hissizlerimize kazıysi ve kızıl sancığımıza leke sürmeden bizlere devretmesidir.

Askeri Faşist cuntanın iş başına gelmesiyle birlikte yüz z bine yakın Komünist, yurtsever, devrimci ve emekçi işkence lezgahiarına yatarıldı. Zindanlara tıktıldı. Ontarcı idam sehpalarına çekildi. Yüzde yakını işkence sonucu öldürülük. Bu günde en azı 500 vahşiliğle saydıktanız devam ediyor. Ama mücadele durmuyor. Faşist cunta yaptığı her türlü adiliklerine rağmen devrimci mücadeleri bastırılamadı. Bütün yetkileri elinde toplayan cunta peş peşe koyu faşist yıldızlar çıkarmaktadır. Çıkardıkları vergi yasalarıyla işçiler, köylüler, esnaflar dayanıma zaldedir. Halkımızın canıyla kazandığı hakları gasp etti. Zamlar arttık günlük yapılmıyor. "Ekonomik ve siyasi istikrara sağlam-

ı" sahtekarlığı yapan cunta krizi daha da artırdı. Arama, taramalar, genel operasyonlar, keyfi meydan dayakları devam ediyor. Devrimci teşkilatlar silahlı saldırının merkezi hedefi haline geliyor. Bağımsızlık ve Demokrasi kavgasını ezmek için cunta usaklarını her alanda harekete getirdi. ABD usağı akla gelmedik uygulamalarla düzenini yaşatmak, sömürü ve zulüm saltanatını korumaya çalışıyordu. Çuntanın faşist yasaları emekçileri, halka ve devrimcileri ağır hapis cezaları, idam mahkum etmeler vaz geçilmez hal derumundadır.

İste 12 Eylül askeri faşizminin bizzere verdiği yanlış ve yanlış sömürü, zulüm, katliam zam vb'dir..... Elerede verdiği yan-

agalar tefeciler-tüccarlarla verdiği ise sömürülerini rahat yapma güvencesi, vurgun yapmak, işsobeklerini biraz daha sisirmek, yeraltı ve yer üstü zenginlik kaynaklarını emperyalistlere daha çok yağmalatmak ve bundan pay almaktr. Yani ezilen halka en koyu faşist diktatörlük uylanık patron ve ağalarla ise sömürme talan yapma ülkeyi satma hakkı vermek, emekçileri ılligine kadar sömürmektr.

Zurun en ağır sürlüğü bu şartlarda, Partimiz bu zulüm düzene karıgotivini yerine getirmek için tereddütüsüz mücadelenin sürdürülüğünden Önderimiz SÜLEYMAN CİHAN Yoldaşında faşizmin işkence çarklarını arasıda kaybettii.

Neden Parti kurucusumuz ve Türkiye hukumun Önderi İKAYPAKKAYA katıldı? Neden ondan devraldığı kızıl sancayı taşıyan SEKRETERİMİZ, Önderimiz SÜLEYMAN CİHAN Yoldaş işkence çelletar tarafından katıldı? Niçin Partimizden Bu kadar korkuyor komprador patron-ağa devleti ve emperyalist efendileri.

Bu soruların tek bir cevabı vardır. O da M-L'i her alanda savunmak ve pratiğe uygulamaktır. İ. KAYPAKKAYA'nın çizdiği yol ve SÜLEYMAN CİHAN in Türkiye halkın kurtuluşa götüren düşünceleri söyleydi: Herşeyden önce emperyalizmin komprador kapitalizmin ve feodalizmin yağması sömürü ve zulmü altında inleyen emekçi halkın kurtuluşu gerçekten kavuşa bilmesi için işçi sınıfının önderliği gereklidir. Bu önderlik ise İşçi sınıfının ideolojisiyle silahlanan gerçek bir komünist bir partisi M-L bir patiyle mümkün değildir. Bu yüzden Parti Kurucusumuz İKAYPAK-

KAYA ML'İ Türkiye şartlarına uyguladı; ML bir ideoloji-siyasi-orgütsel ve askeri bir çizgisi ortaya koydu. Ve bunu etrafında Komünistleri toplayarak TKP ML'yi kurdu.

IBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş TKP ML'nin asgari programı olarak DHD'ni ve bu devrimle tesis edilecek olan, proletaryanın siyasi hegemonyası altında ve işçi-köylü temel ittifakına dayanan Halkın Demokratik Diktatörlüğü'ni ortaya koydu. O, bu ML programa, Türkiye'nin yan-eşmerge, yarı-feodal iktisadi, siyasi ve ideolojik yapısını inceleyerek vardı.

Türkiye'de baş çelişmenin feodalizmle geniş halk yiğinları arasında olduğunu, dolayısıyla komünistlerin kavrayacağı esas halkının özü toprak devrimi olan DHD olacağını ortaya koydu. Bu ML tespit bugün de bütün geçerliliğini korumaktadır.

Halk Demokrasisi ve emperyalizmden sosyal-emperyalizmde kazanmasının tek mümkün kurtuluş yolunun Uzun Süreli Halk Savaşıyla gerçekleşeceğini gösterdi.

O, geri kırık alanları esas olarak yürtülecek silahlı mücadele sayesinde Kızıl Siyasi İktidarlar kurabileceğimizi ve parça parça DHİ'ni genişletebileceğimizi ve şehirleri kırlardan kuşatarak tüm ülkeye İktidarı gericilerden alabileceğimizi ve zafer kazanabileceğimizi gösterdi.

Küçükten büyüğe, basitten karmaşağa doğru gelişen ve silahlı temele oturan siyasi mücadele içinde, devrimin üç temel silahı olan KP'ni, Halk Ordusunu ve Halkın Birleşik Cephesini inşa edebileceğimiz yolu aydınlattı.

O, Türkiye'de ezilen Kürt milletine ve diğer milyetlere uygulanan azınlı milli zulümün siyasi ve iktisadi temellerini tahlil etti. Ulusların Kendi Kaderlerini Ta'yin Hakkını tavizsiz savundu. Kürt milyetinden ezilen halkın gerçek kurtuluşun ise Türkiye'deki DHD'ne katılmak olacağım ML temelde tahlil etti.

Yukarıda saydığımız görüşler Türkiye'nin çeşitli milyetlerden yoksul emekçilerine Bağımsızlık ve Halk Demokrasisi yolunda önderlik eden gerçek komünist iktirlerdir. Bu fikirler yüce önder işkencede katledilmesine rağmen işçilerin, yoksul köylülerin, emekçi halkın arasında kök saklı. Faşizmin bir türlü ezenmediği maddi güç haline geldi.

IBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş Türkiye devriminin Yeni Demokratik aşamalarını temel programını çıkarmakla yetermedi. Aynı zamanda, Türkiye proletaryası için azami program anlayışının temel kotaslarını da ortaya koydu.

DHİ altında, durmaksızın sosyalizme geçilmesi için sınıf mücadelelerinin örgütlenmesini açıkladı. İşçi sınıfının Komünizme varma nihai amacını gizleden açıkladı. İşçi sınıfının sınıfız toplum Komünizme varmak için emekçi halka önderlik etmesi, ittifak kurmasına dayanan Proletarya Diktatörlüğünün gerekliliğini; bu diktatörlüğün burjuvaziye her türlü sınıfı farklılığı ve bu temelde yükselen gerici ideolojilere karşı amansız bir sınıf mücadeleinden başka bir şey olmadığını berrakca açıkladı.

RSE'nin ve modern-revizyonizm yolu zihni ilk defa ortaya seril ve teşhir etti. Har tâden sosyal-şovenistere karşı mücadele ederek mahkum etti. Enternasyonalizm savundu.

ML'in evrensel ilkelelerini her türlü oportunist ve revizyonist saldırıyla karşı savundu, mücadele yürüttü. Bu temel evrensel ilkeleleri yoldaşlarına da övgülemezi aksatmadı. Yüntülenen bu ideolojik ve

siyasi mücadele Partimizin ML çizgisini ortaya çıkardı.

Partimiz doğuştan bu yanastirekli düşman saldırısına maruz kaldı ama Partimiz bu saldırılara karşı mücadele içinde giderek daha da gelişip güçlenmiştir.

Partimiz içten de ortaya çıkan dönenlerde de saldırıyla uğramıştır. Esası İnkârcılığa ve kavga kaçınılığuna temel olan saldırular Partimizde önemli yaralar açtı fakat ML çizgi ve kararlılık bu yaraları sarmamız ve yeniden yıkılan yerleri tesis etmemizi sağladı.

Önderimiz **IBRAHİM KAYPAKKAYA** ve **SÜLEYMAN CIHAN** yoldaşları komprador patron-ağa devletinin işken-çehanelerinde katletmesinin esas nedeni savundukları bu düşünceler ve gerçekleştirmeye çalışıkları pratiğin uygulanmadır. Onun için en adı işkenceleri aylarca uyguladılar. Başarı elde edemeyince acze düstüler, korkuya kapıldılar ve o korkudur ki, yoldaşları katletti. Ama mücadele durmadı, davam ediyor edecektir. Daha güçlü, daha azimli ve daha fedakarca binlerce önder KAYPAKKAYA lar, CIHAN'lar sınıfı kavgasının engin denizine

atılarak kızıl sancak taşımaktır. Korku salacaktır kompradörler, ağalar, emperyalistlere. Ta ki bu düzenleri yıkılamada şerektir kavgamız. Katliamlar,

kurşuna dizilmeler, idam sehpalarına çekmeler nasıka mücadelemizi durduramadı, önderlerimizi katletmeniz de mücadelemizi durduramayacaktır.

Bugün yüzlerini ML cilesiyle gizlemeye çalışan ne iddii belirsiz kendine grup diyenler de **IBRAHİM KAYPAKKAYA**'yı savunduklarını ve ona sahip çıktıkları yaftasını atarak mirasyedi bovarlık yapma çabasındalar.

Biz bu parti düşmanı burjuva unsurlarla burada cevap verecek değiliz. Ancak şunu da hatırlatalım ki;

Türkiye proletaryasının ve emekçi halkın ölümsüz önderi **IBRAHİM** yoldaş anmak, onun ML çizgisini ve kurdugu TKP/ML'i savunmak demektir.

IBRAHİM yoldaşı anmak demek onun gösterdiği yolda emperyalizme komprador kapitalizme ve feudalizme karşı ölkemi pahasına mücadeleye atılmak demektir.

IBRAHİM yoldaş savunmak demek ML'i savunmak, Mao ZEDUNG yoldaş savunmak, O'nun ML'e temel konularde katkıda bulunduğu Savunmak ve MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN, MAO'ZEDUNG yoldaşların sanlı ışıklı yolunda yürümek demektir.

IBRAHİM yoldaş anmak, Partiyi göz bebeğiniz gibi korunmak ve Savunmak demektir.

Faşist diktatörlük yıldır amansızca Partimize saldırıcılarıyla **IBRAHİM**'i engellyemedi. O'nun Partisini ve savunularını yok edemezdiler ve edemeyecekler.

Siz ML düşmanı oportunist, revizyonist, Troçkistlere gelince; bir taraftan **IBRAHİM**'in çizdiği ML çizgiye saldırıcınız, hiç bir temelde temel noktalarда savunmayıcaksınız ve diğer tarafta ise ML önderdir diyerek sahtekârlık yapacaksınız. Açıklıklı, bu yurtseverlikle bağdaşmaz bir tutumdur. Eğer kisilerin ismini istismar etmeden varlık korumak istiyorsanız, gerçek görüşlerinizi ortaya koyun. Ve açık yüreklice IK'yi reddediniz. Ama siz sömürgeci bovardalar her zaman bu sahte savunuculukla ayakta kalmaya çalışınız ve çalışacaksınız. Fakat bu sahte oyular da sizin stiyaset sahnesinden silinmenizi önleyecektir. IK yoldaşı yurtsever ve devrimci olarak anma hakkına sahipsiniz. Bunu biz de olumlu karşılınz. Ne yazıkki IK'yi siyasi sahtekârlıkla anamaz IK'nun adını bu sahte yüzle dillere dolamak dahi onları yureklerini hop hop hoplatan, korkutulan ML düşündedir.

—**ONDERİMİZ İBRAHİM KAYPAKKAYA VE SÜLEYMAN CIHAN YOLDAŞLAR OLUMSUZDUR!**

—**IBRAHİM YOLDASI ML ÇİZGİSİ VE KURDUĞU PARTİ OLUMSUZDÜR!**

—**IBRAHİM YOLDASI ML ANLANDA ANMAMIZI HİC BİR KARŞI-DEVRİMÇİ GÜC VƏ OPORTUNİST KARTAMAZ!**

—**YASASIN PARTİMİZ TKP/ML-TIKKO-TMLGB!**

—**YASASIN MARKSİZM-LENİNİZM!**

—**YASASIN MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN VE MAO ZEDUNG YOLDAŞLARIN İŞIKLI YOLU!**

CIHAN YOLDASI AÇIT

Kutiller seni
Korânlığının puş-zincirlerinde
Çelâllerin

Kahkahası çintâr kulaklarında
Şıddıromam acımı.

Anadolu'mui taşı toprağına

Çan CIHAN

SÜLEYMAN'ım

Gayıri ben halkım

Derdimin dermanı bende
Dağlara dağlara okudum feryadını:

Kimim, döşendi kozhuları:

Bir mayın farılığı gibi

Ye

Namulular töreccigini ahısa:

Mermi mermi perhâyacığını:

Beynânda zâlitlerin:

Zulmün geâliye:

Kötü kavâcıkçağın:

Bir vâlkan gibi

Ant içtim:

Kara yağışını, yığıtlı yağlısı benim:

Adını boyraz bayrak:

Kaçırıcıları:

Gökbering Türkiye'sün:

Ülkemizi pojarkıktan edin:

Yeniden yaratacağım seni:

Sınık TKP/ML'lu

PARTİMİZİN DEĞERLİ ÖNDER KADROSU ORDUMUZUN

YILMAZ MİLITAN SAVAŞÇISI

ORHAN BAKIR

YOLDAŞ. ÖLÜMÜNÜN 3. YILINDA

KAVGAMIZDA, İNANÇ VE

MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR

Dünyada iki kampta kutuplaşan ve aralarında uzlaşmaz çelişkilerden, iki dünya görüşü, iki toplumsal sıyrılmış kültür ucularında bulunan emek-sermaye çelişkisi. Proletarya bir uça, burjuvazi diğer ucta. İki zıt kültür arasında ölüm kalmış savaş geriye dönüşü olmayan hızla kıyasıyla mücadele etmektedir.

Yani bir taraftan sermayenin, mali oligarşının temsilcisi emperyalistler, sosyal-emperyalistler, dünya gericiliğin ve onları sömürge, yarı-sömürgelerdeki göbekçi takımı yerli iş birlikçi ıskaklar, diğer tarafta sömürge, yarı-sömürge, eziilen dünya halklarıyla onun başında bulunan proletarya ve onun bilişimsel savunucusu olan öndeği müfreze M-L Komünist partileri vardır.

Uluslararası komünist hareketin bir parçası ve enternasyonal dayanışmanın dünya devrimi açısından kararlı savunucusu ve uygulayıcısı, ülkemiz proletaryasının öncü müfrezesi TKP/ML Kuruluşundan buyana yüce komünizm davası uğruna sayısız komünist neferlerini, atıldığı zorlu kavgada şehit verdi vede verecektir.

İste değerli komünist üyelerden ORHAN BAKIR Yoldaşa buntardan yanızca birtanesi olup, sıra neferlerimizdendir.

O, Ermeni asılı olduğundan Türk Hakim sınıflarının azınlık milliyetlere barbarca uyguladığı milli baskıyı atmış, Türk faşist diktatörlüğünün hakim ulus şovenizmiyle beslenmiş, satılmış fanatik faşist milliyetçiliğinin zulmüne, baskısına, teröründe, horlamasına karşı, nefret ve mücadeleci bir ruhla büyümüştür. Ermeni milliyetçilere uygulanan soykırımı, onun da bîlincine yerleşmiş, kinini arttırmıştır.

Fakat o, Türk hakim sınıflarının barbarca uyguladığı milli zulme karşı çıkmakla yetinemem ve onun esas altmanın milliyetçilik olacağını, çeşitli milliyetçilerden eziilen halkın dayanışma birlik ve kurtuluşuna zarar vereceğinin bîlincine vararak, gerçek kurtuluşun ancak sınıf mücadelesini esas almakla ve uluslararası kendi kaderlerini kendilerinin tayin etmesini ona tabi kılınca gerçekeşegini kavrayarak sınıf mücadelesine attı.

İlkemizde M-L'in bilişimle donanmış işçi sınıfının bilişimsel savunucusu, eziilen halkın kurtuluş meşalesi TKP/ML'nin doğru hattı ORHAN BAKIR Yoldaşı 1974 yılarda içine aldı.

ORHAN Yoldaş Partimize katkılarından itibaren daha dinamik, daha militan ruhla mücadeleye katıldı. Çeşitli kamulaştırma ve cezalandırma eylemlerinde yer aldı. Sınıf mücadelesinde ORHAN Yoldaşın atılıgan ve hızlı gelişimi onu yönetici ortamlara getirdi.

İzmir de gerçekleştirilen kamulaştırma eylemi sonucu, kadıkları evde basına uğradılar. Düşman müfrezelerle giriştiği çatışmada yaralı olarak ele geçti. Çeşitli işkencelere maruz kaldı. İki yıla yakın fasılının ziyanlarında kaldı. Düşman güçler esir düşmesi, zindanlarda kalması ve işkenceler onu yıldırmak bir yara daha da aktifleştirildi. ve M-L bir yara daha sıkı sarılmışım sağladı.

Partimizde çıkan inkarcı, tasfiyeçi KK hizibine karşı aktif mücadele yürüterek ML saflarda yerini aldı.

O, bir yandan ML bilişimle kendini daha da silahlandırdı var olan eksik ve zaaflarını atrnaya çalışırken diğer yandan da dışarda yükselen sınıf mücadelebine katılmak için kaçma yollarını arıyor, Partiye öneri götürerek kaçırılmasını talep ediyor.

Partimizin kaçırma planı başarı sağlıyor ve ORHAN yoldaş faşizmin zindanlarından kaçırıyor.

Bu süreden sonra ORHAN yoldaş Parti Bölge Komitesinde yer alır. Uzun dönem aldığı görevi başarıyla sürdürür. Daha sonralar, yapılan değişiklikler neticesinde mintika Parti Komitesinde yer alır. *1980 başlarında geldiği bu görevi sürdürürken Elazığ-Karakoçan ilçesinde halka baskılırlar, işkenceyi konuşuya ün yapmış ve halkın nefretini kazanmış azılı halk düşmanı karakol komiserini öldürme kararını gerçekleştirmek için işe koymular.

Gerek alınan istihbaratın yanlışlığı, gerek plânsız, programsız bareket ediş ve gerekse eylemin başarısı veya başarısızlık yüzdesini doğru değerlendirmeden "sonuç ne olursa olsun mutlaka karanistine getirmeli, komiseri cezalandırma kiyi" yanlış "sol" anlayışı sebebiyle hem eylem gerçekleştirilemiyor, hem de Partimizin değerli elemesi ORHAN yoldaş kabpe pususunu sonucu olsa da, teslimiyeti reddederek bedenini kurtuluşu için savaştığı toprağa teslim ediyor.

Buradan beşimizin çıkaracağı acı derşidur: Yapılan eylemlerin veya yapılacak eylemlerin proletaryanın menfaati rine uzun vadeli yarar sağlayıp, sağlanmayıcağıdır. Geçici başarılar eğer proletaryanın yararına değilde, zararına olursa kadro kaybına yol açıysa ve uzun vadide biz esası zarar getiriyorsa, o eylemi yapmamalıyız. Uygun zaman ve koşullar yaratmalıyız. Bugüne kadar bu sorunun kavrulanmaması Partimize pahalıya malolmuştur. Böylece Parti teşkilatımız çok değerli kadro ve savaşçıları yitirmiştir. Bir diğer yanlış anlayış eylem öncesi istihbarat (ki bu çok önemli ve belirleyici oluyor) plân ve eylemin yapılmış biçimde sorundur. Yoldaşla bu eylemde de doğru istihbarat elde et meden subjektif temelde hareket ederek plânsız, drobânsız eylemi gerçekleştir

meye çalışmışlardır. Bu da alınan yenilginin önemli, can alıcı hata ve zaflarından biridir.

Sonuç olarak "sol" subjektif yanlış plân ve program neticesinde çok değerli önder kadromuz ORHAN BAKIR yol daşımızı yitirdik. Bu kayıp Partimiz için çok ağır olup yeri kolay doldurula miyacak boşluklardan birisidir.

Faşist diktatörlük ORHAN BAKIR yoldaş boy hedefi yapmış, borazanı olan TRT'den tüm gazetelerine kadar boy resimlerini basarak ölüm fermanları ve "göründüğü yerde vurulması" buyrukları çıkarmışlardır. Ama faşizmin bu azgınca saldırdı hedefi her seferinde bosa çıktı, yoldaşımız halkıyla suda balık misali kaynaşarak kendisini korumış ve savunmuştur. O, çalıştığı alanlardan genişli kesimlerden halkın büyük sevgi ve güvenini kazanmış, onları Demokratik Halk Devrimi kavgamıza katmıştır.

Fakat Dünya ve Türkiye halkı için yaş, birlik, mücadele ayı olan Mayıs ayı ortalarına doğru 13 Mayıs 1980'ün kabpe kararlığında kurulan düşman pususu ORHAN yoldaşımızı, bizlerden, tenimizden koparmıştır. Biz sınıf kını ve mücadele huncumuzla bılenerek yaş ve hüzün dolarken, düşman sınıf büyük kompradorlar, toprak ağaları ve işkenceci celatlar neşeyle boğulmuş, kan emni usaklı sevinç cılgınlıklarıyla coşuyorlardı.

Ama ORHAN yoldaşın acısını ve kaybını sınıf bilinci proletaryanın kavgası ve azmine kataרקı da bu emin ve kararlı mücadeleye atıldık ve vol aldık, daha da a-laçagız. Bunu ne emperyalistler, sosyal emperyalistler ne de onların usağı kompradorlar ve toprak ağaları durduramayacaktır.

En azın faşizmi uygulayan cunta naşıllı Halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadeleşini durduramadıysa.

Düzen devrim sıra neferlerinin inancı, kararlılık ve M-L'den aldığı ilhamla Demokratik Halk Devrimi kavgamızı yükselterek zafer kazanacaktır. DHD durmaksızın işçi-köylü temel ittifaki te melinde sosyalizme varılacak, oradan da sınıfı, sınıfı, bilmecet toplum olań Komünizme varılacak, nübai amacımıza ulaşılacaktır.

—DEVRİM ŞEHİTLERİ AYINDA ORHAN BAKIR YOLDAŞ OLUMSUZ DÜR!

—YAŞASIN DHD KAVGAMIZDA ŞEHİT DÜSEN YODAŞLARIN MÜCADELE ANILARI!

—YAŞASIN HALK SAVAŞI!

* ORHAN yoldaşın daha attırdı gubrelenmesi, bugün Partimizce yanlış görülmekte, ORHAN yoldaşa haksızlık yapıldığı görüşündedir. Yanlış yapılan atamayı eleştirmekteyiz.

**HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNDE
ŞEHİT DÜSEN TÜM İLERİCİ, YURTSEVER VE KOMÜNİSTİ
MAYIS AYINDA COŞKUYLA ANIYORUZ !**

Sastarab S.C. 1'de

atmalarını sağlamak için destek ve güç vermekteyiz. Ancak yanlış düşüncede ve devrim yoluna bakışlarını eleştirmekle ve sapma teşkil ettiğini de tavrızsizce savunup mücadele etmekteyiz.

Yani meseleyi diyalektik materyalist tarzda kavrayıp araştırıyoruz. Bu anlamda komünistlerle yurtsever ve halk saflarında gördüğümüz güçler arasına kalın çizgiler çekmekte ve ayırtmak tayız. Şehit düşen komünist yoldaşları her yönüle (ideolojik, örgütsel, siyasi vb.) sahip çkar ve savunurken liberalicilerin, devrimcilerin ve yurtseverlerin her yönüne sahip çıkmuyoruz. Ideolojilerini, düşünce ve siyasetlerini yanlış ve anti-M-L görmekteyiz. Diyalektik materyalist değil, idealist burjuva öze sahip oldukları söylüyoruz. Peki bu durum bizi şehit düşen, yanlış hatta giiden dostlarımıza anmamız, onlara sahip çıkmamızı ortadan kaldırır mı? Tabii ki hayır. Bu sorunu daha yukarıda açıklamıştık. Ne siyasi istismarcık yapıyoruz, ne de şehit düşen devrimci ve yurtseverlerin prestijini kalkan olarak kullanıyoruz. Biz var olan gerçek durum olduğu gibi kavrayıp ve kavramak istiyoruz.

Partimiz neden başka bir ayı değil de Mayıs aynı Devrim Şehitleri ayı olarak tesbit etti? Kısaca nedenini anlatmakta varar duymaktayız.

Türkiye Devrimi Mayıs ayında komünist önderi İBRAHİM KAYPAKKAYA'yı kaybetmiştir. Türkiye Devrimi Mayıs ayında devrimci, ihtilalci Deniz GEZMİŞ'leri, Hüseyin İNAN'ları, Yusuf ASLAN'ları darbağacılarına götürmüştür.

Deniz Gezmiş

Mayıs ayı THKP/C önderlerinden Hüseyin CEVAHİR'ı almıştır. Mahir ÇAYAN'ı yakalatmıştır. Mayıs ayı 1977'nin 1 Mayıs'ında 37 ilerici yurtseverlikatıma uğratılmıştır. Mayıs ayı değerli Komünist, Önder kadromuz ORHAN BAŞKIR yoldaşı aramızdan almıştır. Mayıs ayı Partimiz üyesinden MEHMET KOCADAĞ, TUNCAY BALİ, DOĞAN KOLÇAK, EROL DOĞAN yoldaşları astettirdi. Mayıs ayı THKO önderlerinden Sinan CEMGİL, Kadir MANGA, Alpaslan ÖZDOĞAN'ı Nurhaklarda şehit verdi ve dana natırılıyamadığımız nice yığıt devrimci, yurtsever ve komünist Mayıs ayında şehit düşüller.

Ondan da öte Mayıs ayının önemini ve anlamlı daha da önem taşıyor. Çünkü başta komünist teşkilatımız olmak kaydıyla diğer devrimci teşkilatların da kurucusu (TİKP-C, THKO) önderleri içken- cehanelerde, darağacılarında, kahpe püsülarria katledildiler. Faşist diktörlük Mayıs ayını katliamlarıyla kızdı boğdu. Bu nedenle de Mayıs ayı Türkiye devrim tarihinde kırmızı kanlarla sularınış kinimizin, nefretimizin, mücadele azmimizin yükseldiği ay olarak anılacak, yaşatılacaktır.

Türkiye halkın kaybedilen değerlerini isimlendirerek andığımız
Mayıs ayında Özgürlik ve Bağımsızlık için savaşan tüm devrim şahitlerini de
anıyoruz.

Deniz GEZMİŞ, Hüseyin İNAN, Yusuf ASLAN emperyalizme, feodalizme ve faşizme karşı mücadeleye atıldılar. 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğünün her türlü saldırılara boyun eğmediler. Kurtuluşun silahlı ihtişalle ancak gerçekleşeceğini düşündüklerinden ve düşüncelerini yaoluş temekle de olsa hâl uyguladılar. O güne kadar ülkemde hüküm süren reformist, sağ teslimiyetçi anlayışlara bu ihtişalci çizgi önemli darbe vurdu. Halkın silahlı mücadeleye önemmesini sağladı. Ama onlar bu olumlu yönü uygularken aynı zamanda M-L'in temel ilkelerine tabataba zat ideolojik, siyasi ve örgütsel silahla donanmışlardı. Biz bu arkadaşların olumlu, ihtişalci mirasını savunuyor ve sahip çıkıyoruz. Ama ideolojik, siyasi ve örgütsel dünya görüş ve anlayışlarını reddediyor, eleştiriyoruz. Sorun burda arkadaşların siyasi ve ideolojik hattını değerlendirmeye olsadıkından genel anlayışımızı kovarak geçiyoruz.

İste Deniz ve arkadaşları, sürdürdükleri demokrasi ve bağımsızlık mücadelelerinde direnerek faşist diktatörlüğün eline düşüler. 1972'de alaca karanlığın ıssızlığında idam sehpasında dahi düşünceleri uğruna hayatlarını vermeyi devrim giylan haykırarak ödediler. Onlar bu yiğit direniş ve onurla çatlatları, faşist diktatörlüğü ve emperyalizm usagi generaleri şækine düşürdüler. Ömürleri boyunca ölüm korkusuya yaşayacaklarını anımsattılar. Yine hemen aradan kısır zaman sonra Nurhak'ta THKO önderi Sinan, Kadir ve Alpaslan'ın kaldığı yere pusu kurarak alçakça katledildiler.

THKP/C önderlerinden Mahir ÇAYAN ve Hüseyin CEVahir'in kaldıkları ev basılsı. ÇAYAN ve yoldaşı Hüseyin CEVahir teslim olmayı reddederler. Faşizmin eşi kanlı ordusuna, polisine, itine, MİT'ine meydan okurlar. "Biz hurraya teslim olmaya değil ölmeye geldik" derler. Bine aşının gicüyle çepeçeve kuşatırlar çevreyi faşizmin usak ruhlu satılmış itleri, çevre apartmanlarına keskin nişancılar yerleştirilir. Bir günü aşının uzun çatışma ve direnisle, kanlı beş saat etmeyen satılmıştır. Cihangir ERDE-NİZ'in kahpe kurşunları Hüseyin'in canını teninden alır. Mahir ÇAYAN ise ağır yaralar. Mahir'in esir alan faşizmin ordusu idam bazılıklarını yaparken Mahir ve arkadaşları zindanı delerek kaçarlar.

Mahir Cavan

KIZILDERE'de 30-31 Mart'da kukla
göçlerle girişikleri silahlı çatışmada ro-
ket atalarla kaldukları ev çökertilir ve
Mahir 10 arkadaşıyla (ki, Cihan ALP—
TEKİN ve Ömer AYNA, THKO'nun
önde gelenleridir) birlikte katledilir.
KIZILDERE kana boyanır. Sunu anm-
satalım ki, Mahir'lerin bu ihtilalci tutum
ve özleri çok olumlu yollarını oluştur-
maktadır. Biz bu yöne sahip çıkış savu-
nuyoruz. Yukarıda Deniz ve arkadaşa-
sına getirdiğimiz anlayış Mahir'ler için
de geçerlidir. Onların M-L'e taban taba-
na zit hattı özü oluşturup, küçük-bur-
juvazinin ihtilali kesimi içinde yer al-
dıklarını tespit etmekte teziz.

Devrim şehitlerini anarken ükemizde Kurtuluş Savaşından bu yana faşist diktatörlük devlet biçimini olarak hüklüm sürdürmektedir. Faşist diktatörlük bazen dozajı daha açık, daha koyu artırırken, bazen de halkın gelişen mücadele karşıında parlamenter maskesi bürünerek kirintılar hibe eder. Ama bu yasalarındaki kirintılarda kendi çıkarlarıyla birince tereddüt etmeden "demokrasi" kirintılarını da bir çırpıda kaldırmamaktadır.

Yarı-sömürge, yarı-feodal iktisadi yapısı gereği ülkemizdeki ekonomik ve siyasi kriz hiçbir dönemde ortadan kalkmaz. Fakat ekonomik ve siyasi kriz zaman zaman daha üst boyutlar kazanırken, buna karşı halkın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesi yükselir. Çeşitli emperyalist hözcüsü usak kompradorlar ve toprak ağalar arasındaki çelişki de yoğunlaşır. Sömürgeye pay almada hakimiyet kurma dalaşı boy gösterir. Belirli dönemlerde ise para babaları emperyalistlerden krediler, borç paralar ve ekonomik yardımalar alarak, halkın gelişen mücadelenin boğmак (silahla, kanla zorbalıkla-bu haren 60'larda olduğu gibi başka şekillerde de olur.) yolunu seçerek kendilerine göre "istikrarı sağlalar". Ama gerçek anlamda istikrann sağlanması ekonomik ve siyasi bunalımın kalkması mümkün değildir. Geçici "sükun ve suskunluğu" yaratırlar. Bu da sor ve şiddet yoluyla genel anlamda olur. Hepsini bu sahte demokra-

siler, toprak reformları, krediler, can güvenlikleri, basın özgürlükleri yaftasını astarak halkı aldatmayı denerler. Ama bu vaadlerin hepsi de palavra ve yalandan öte birşey değildir. Kisacası göz boyamadır.

12 Eylül açık askeri faşist diktatörlüğünün yaptığı da budur. Generaller çetesinin halkı aldatmak için sahte vaadler ve "sükun, istikrar ve can güvenliği vb." sahtekârlığını ortaya atarak yüzlerini gizlemeye çalışmaktadır. O, bununla da kazmayıp "bir demokratik düzene dönmeyeceği" içinde dem vurarak kurtarıcı meleği kesilmiştir. Ama bugüne kadar yaptıkları halka zulüm, katliam, zam, zindanlara tıkma, işkencehanelerde kalıtma, idam sehpalarına çekme ve yaşamı çekişmez hale getirmekten öte birşey değildir. Bugün toplumun çoğu boşnusuz ve dayanılmaz yaşam zorluğuna mahkum olup, veryansın ederek çukar yol aramaktadır. İşçiler, köylüler, memurlar, gençler ve tüm emekçiler kin ve dış bileyerek zaman zaman belirli talepleri ile sürekli cuntaya karşı mücadele ettiğinde yükseltmek istemektedirler. Örgütüştür ve dağınık olmaları aktif mücadeleye atılmalarını önlemekle birlikte, cuntanın barbarca sünüğü, silah, baskısı nedeniyle homurtu ve küfürle yastınmaktadır. Bugün önderlik edip halkın harekete geçirecek güçlü bir komünist partisinin yokluğu ana sorundur. Devrimci teşkilâtların çok ağır darbeler yemesi veya dağılması da bunda önemli etkenidir.

Bizim bu kısa açıklamayı yapmanızdaki amaç, tüm yurtsever, ilerici ve devrimci teşkilâtların eylem birliği ve ittifaklar-kısa vadeli ve somut koşulla göre yapılması gereklili olan eylem birlikleri ve ittifaklara dikkat çekip, birleşebileceğimiz noktalara temas etmemizdir. İçinde bulunduğu şartlarda uzun ve kısa vadeli ittifaklar, eylem birlikleri yapma şartlarını mümkün ve daha müsait olduğu görüşündeyiz. Özellikle cuntanın teşhirinde rol oynaması, mücadelenin silahlı boyutları kazanmasına olumlu etkiler yapıp halkın destek ve güvenini alacağı reddedilemez bir gerçekdir. Yapılabilecek eylem ve ittifaklar çeşitli biçimlerde ortaya çıkacağı açıklıdır. Silahlı veya silahsız çeşitli ortak eylemler yapılabilecegi gibi dost örgütler arasında da dayanışmayı, birlik yolunda da önemli adımlar atmayı da sağlayacaktır. Kisaca her yönde devrimine hizmet etmesi ve başka destek sağlamaası ışığında somutlıklar üzerinde çalışmalardır. Birleşebileceğimiz güçlerle asgari birleşme (eylem birliği) ve ittifaklar da yaratılmalıdır.

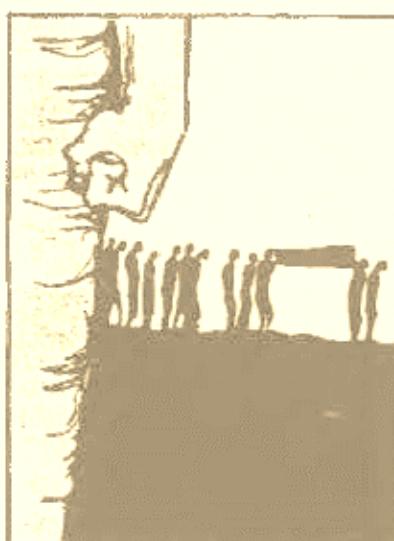
Bu olumlu gelişmenin ortaya çıkması, yaratılması üzerinde yükselsebilecek mücadelelerde halkın Birlik Birlik Cephesinin yaratılmasında da önemli rol oynayacaklarını biliyoruz. Üstümde.

Açıkları "iz kaybettirmek, bekleyelim müsait ortam doğduğunda yine çalışmaya aktif girez" veya "bugün şartlar ve ortam elverişli değil" gibi yanlış anlayışa sahip olan birdizi teşkilat ve gurup vardır. Bu gibi anlayışlar hamalyal olup mücadeleye yan çizmenin yollarından biridir. Açık kıvırmacıdır. Devrim yararına uğraş sarfetmemenin açık provalarıdır. Bu tür anlayışlar eleştirilmeli, iktina etmeye çalışılmıştır. Hala diretmeleri halinde ise halkın içinde de teşhir edilmelidirler.

Var olan teşkilâtlar içinde bir başka yanlış anlayış ta; kendil gurubunu herşeye kadir görüp "ben bu için üstesinden tek başma gelirim" kendini kaf dağının üstünde görüp, başkalarını ovalar-

Geçirdiğimiz acı deneyimler ve elde ettigimiz tecrübeler ortaya koymuştur ki; bu tür sektör, "sol" lâfazan anlayışlar artık iflas etmiştir. Zerre kadar itibar görmesi mümkün degildir. Bu anlayışı devam ettiren teşkilatlara önerimiz, kendilerini bir kez daha gözden geçirip, burnunun ötesini görmemekten vaz geçmelerini ve halka, devrime hizmet yapabilme şartlarını tesbit edip kavramalıdır.

Teşkilatımız daha önceki tüm devrimci, yurtsever teşkilatlara düşünceleri yazılı olarak açık ve net şekilde itetmiştir. Ancak, henciz şu veya bu teşkilattan olumlu veya olumsuz (yazılı veya sözlü) cevap alamamıştır. Teşkilatımız, halkın saflarında gördüğü teşkilatlardan olumlu veya olumsuz (yazılı-sözlü) cevap vermeyi kayitsızlık ve sorunlara ciddi yaklaşmadığı şekilde yorumlamaktadır. Bu veyle Devrim Şehitlerini anarken tüm devrimci, yurtsever, demokrat teşkilatları dostluğa, dayanışmaya ve ortak mücadele edebileceğimiz noktalarda bir kez daha düşünmeye davet ediyoruz. Kangatımız odur ki, Türkiye halkın ve devriminin yararını ön plâne çıkartarak sorunlu davranış olumlu adımlar atacağız.

Bilelimki, düşen Devrim Şehitlerinin kanları birbirine karışarak mücadele yolumuzu hızlandırmıştır. Sürdürülecek kavgadı daha da kızışacaktır. Hepimiz bu kızılığa erişmek, ortak düşmanlarımız emperyalistleri, sosyal emperyalistleri, komprador patronları ve ağaların faşist istidaiyi yıkma yolunda, somut koşul ve şartlara uygun birleşebileceğimiz noktaları testi etmeli, üstünde yoğun çalışmalar yapmalıyız.

Halka, devrime ve zerefa ulaşmanın tek doğru ve ideal çizelgesi budur.

TÜRKİYE DEVRİMİ YOLUNDA ŞEHİT DÜŞENLER OLUMSUZDUR

DEVRİM ŞEHİTLERİMİZE SAHİP ÇIKALIM, COŞKUYLA ANALIM!

YAŞASIN DEVRİM ŞEHİTLERİNİN ONURLU MÜCADELESİ!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

PARTİMİZİN ÜYELERİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİ YOLDAŞLARI ANIYORUZ

Partimizin saflarında Bağımsızlık ve Demokrasi kavgasında canları ölüme severek terkeden ML ideolojisini herşeyin üstünde tutup toplumun menfaatlerini savunan, yigit evlatlarını 1982'ni Mayis ayında onların içmelerini anarak tüm devrim şehitlerini anmayı görev saymaktadır. Sunu bileyimki, daha nice yoldaşlarımız devrim kavgasında şehit düşücekler. Tabii ki bu sira devrim neferlerinin isimlerini sıralamakla bitmez. Bitmeyecektir. Hepsini devrinin tarih defterine sıra neferler olarak, Bağımsızlık ve Özgürlük için öldüler diye geçeceklerdir. Fazla söyle yok!

MEHMET KOCADAĞ: 1977 1 Mayıs'ta MIT ve Kontr-GeVllaca kaçırıldı. Yoldaşımız adieu iskenceler sonucu boğazi kesimalerek öldürdü.

TUNCAY BALI: 1977'de MHP'li sivil faşistlerce pusuya düşünlüdü. Yoldaşımız boyun eğmedi, korkmadı. Faşist katillerin üstüne yürüdü. Ve alçakça kurşunlar yoldaşımızın canını teninden aldı.

EROL DOĞAN: 1977'de MHP'li faşist canilerce pusuya düşürlüdü. Alçakça katledildi ama boyun eğmedi.

DOĞAN KOLÇAK: Doğan KOLÇAK yoldaş faşizmin zindanlarını yararal kaçırdı. Dışarıda daha aktif mücadeleye atılmak için o bütün imkânları denedi. Fakat kaçıştan kısa süre sonra kamı beş para etmez muhibin ihaneti sonucu faşist polis kuvvetlerince çatışmaya girdi ve yaralı yskalandı. İşkenceci katiller yoldaşımızı acımasızca katlettiler.

**** ANILARI VE MÜCADELELERİ SONSUZA DEK MÜCADELEMİZDE YAŞIYACAK!**

**** MEHMET KOCADAĞ—TUNCAY BALI—EROI DOĞAN—DOĞAN KOLÇAK YOLDAŞLAR OLUMSUZDUR!**

**** YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASI KAVGASINDA ŞEHİT DÜŞENLERİMİZ!**

**** YAŞASIN HALK SAVAŞI!**

Amerikancı Faşist Cunta, Birbuçuk Yıllık Faaliyetleriyle Döktüğü Kanlara Ve Yaptığı Zulme Rağmen, Komprador Patron Ağa Devletinin Çöküşe Gideceğini Önleyemeyecek

Halkımızın yıldır kan, cami pahasta verdiği mücadelelerle kazandığı bazı ekonomik-demokratik hakları gasp eden faşist generaller çetesinin uyguladığı baskı ve zorbalıklarla gün geçtikçe halk düşmanı yüzü daha iyi açığa çıkmaktadır.

Halkın "can güvenliğini sağlayacağım" diye başa geçen faşist cuntanın attığı her adımla, genel olarak komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, özel olarak da ABD'nin "göbekci" kesimini rahat ve huzur içinde insafsızca sömürü ve kırklarını daha da artırarak sürdürdüp "garantiye" alıp onların can güvenliğini, huzurunu sağlamak amacıyla olduğunu açıkça kanıtlamıştır.

Cuntanın elebaşı Kenan EVREN, Bursa, Balıkesir konuşmalarında da görüldüğü gibi geçmişteki "bütün kötüüklerin" bakım sınıfların diğer partilerine ve hükümetlerine ait olduğunu, kendisinden de bu "kötüüklen" ortadan kaldırın ve daha da kaldırılacak olan "kurtarıcı" olduğunu söylemektedir. Onun kötüüklerden kast ettiği esasta halkın gelişen Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadeleşinin bastırılmasını, kısa vadeli ve dar çakarlarını düşünmemektedir.

Daha önceki sayımızdada belirttiğimiz gibi hakim sınıflar arasındaki mücadele "çevre imkânlarını kim daha fazla kullanarak halkın daha çok sömürme" mücadelesidir. Bu mücadele geçmiş dönemlerde olduğu gibi bazen şiddetlere, bazen hafifleyerek, ama durmadan çeşitli kılıfları ve biçimlere bürünerek devam edegelmektedir. Ama değişmeyen politikaları ise, siyaset sahnesinde teşhir olan halka uyguladıkları zorbalık ve sömürü ile halkın kinî ve nefretini tophyan kesimlere karşı diğer kesim ve ailesini kendi aralarındaki baht ve şansla dalaşlatarak, halkın gelişen mücadeleşini kaldırıp olarak kullanmak ve yeni sınıflarla "halkçı", "kurtarıcı" olarak halkın karşısına çıkmaktadır.

Bugün de faşist cuntanın iperini elinde tutan kanat da bir yandan hakim sınıfları diğer kanatlarına karşı değişik ölçüerde, değişik biçimlerde mücadele sürdürürken diğer yandan sfendisi ABD emperyalizmini ve onun etkinliğindeki ekonomik kuruluşlarının direktif ve telsizleriyle halka uyguladıkları baskilarla gergin halk düşmanlığını gözler önüne sermiştir.

Cuntanın merkezinde ve direksiyonda bulunan Kemalist-İnönüçü çizgisinin en koyu mirası Amerikançı komşum, kanatlarında yer alan kesimi ve cunta içinde yer almayıda basından beri hedeflenen kesimler arasındaki mücadele daha da sertleşerek devam etmektedir. Bu durum Evren'in son Bursa ve Balıkesir konuşmalarında daha da açık yansınmaktadır. Cunta geçmişte teşhir olmuş, halkın kin ve nefretini kazanan kesimleri hedefliyerek halkı gözü doymaz bir istahla ezip sömürmeyi gizlemek gayesindedir.

Bunun içindirki cunta kendisini "tarafsız", "sınıflarüstü" göstermeye "biz

kominizme de, faşizme de, şeriatçılığla karşıyız" propagandasını yapmaktadır.

ABD emperyalizminin sadık usağı cunta, bugün komprador sınıfı karakterinden ve emperyalizmin direktiflerinin hâliyeni uygulayıcıları olarak emekçileri geçmiş dönende daha acımasızca sömürmeye, devlet terörünü yaygın şekilde yoğunlaştırmakta, geniş halk kiteleri üzerinde baskı ve zulüm uygulamaktadır. Bununla birlikte onlar, "demokrasiye" geleceğiz diye halkın uyutmaya ve kandırmaya, tepkileri yataştırmaya çalışırlar.

Evet, "demokrasiye" gecebilirler. Ama nasıl demokrasi, ve kimler için demokrasi? İşte önceliği olan budur.

Onların demokrasi dedikleri hakim sınıflar için demokrasıdır. Yani hakim sınıfların birbirleriyle rahat ve daha çok sömürme ve rekabet mücadeleşini sürdürüp yanışlıkların parlâmenter meseyle halkın uyutmaya çahşıkları içindir. Onların "demokrasi" dedikleri 12 Eylül öncesi dönemlerde de görüldüğü gibi halka baskı, zorbalık ve insafsızca sömürü uygulanmış, hakim sınıflara da rahat, kolay sömürü imkânı sağlamıştır.

Ne zamanki, işçiler, köylüler, dar gelirli memurlar, esnaflar, kendi emeğiyle çalışan bütün emekçi halkı böbürtü ve zorbalığı karşı daha da aktif mücadele sürdürüyse o zaman "tehlikeye düşen iktidarları sağlamlaştırın, içine düşüklere ekonomik krizin yükünü emekçilere yüklemek, onları "huzur" ve "Sükunet" içinde sönmürmek için türlü çarelere hile ve iki yüzlülükleriyle maskeli olarak kullandıkları parlâmentoyu da bir kenara atıp piyasaya çıkarırlar. Öyle ki, var olan kısmı demokratik hakları dahi halka çok bulup zorla geri alarak başa geçen 12 Eylül askeri faşist cuntanın yaptığı gibi...

Faşist cunta, geçmişte hakim sınıfları için demokrasi olan parlâmento maskeli faşist diktatörlük şartlarında başta işçi sınıflarını olmak üzere diğer emekçilerin kan-canı pahalıya verdikleri mücadeleyle elde ettilerini kımı demokratik hâzırnları gasp edip, tamamen yok etmeye Anayasası ile teminat altına almayı temel görev kabul etmiştir.

Hazırlamakta olan Anaya üzerine açıklamalar yapan cuntanın görüşlerinin ve amaçlarının da ne olduğu açıklar. Bu sadece bugün açığa çıkmış değil, cuntanın 12 Eylül darbesi açıklamalarında da görüşleri açıklar.

Hazırlamakta olan Anaya da bugün gasp ettikleri hakları yasal hale getiriyorlar. Yani bugünkü cuntanın üniforması sivil rejimi olacak olan yönetimine yasal dayanak oluşturmaktadır.

Faşist generaller, cuntanın hazırlayaçağının Anayasayı zorla halka kabul ettirip halk bu anayasayı "onayladı" diyecekler. Bu anayasayı onaylanmaması halinde askeri yönetimin devam edeceği tehditleri şimdiden savunulmaktadır.

Halkımız açısından değişen birşey olmayacaktır. Bugünkü rejimin sivil halkı onaylamak zorlanma gelecektir. Bunun için bu anaya onaylamamasına katalip, kendi eliyle bu sivil faşist diktatörlüğü onaylamak gereklidir. Anayasayı halka sık tartıtmak bıryana, hakim sınıfların bazı kesimlerine dahi tartışma sınırlamaktadır. Eğer gerçekten halkın onayını almak istiyorlarsa, bu sahtekârlik, bu aldatmaca değilse, açıktan halk içinde serbestçe propaganda ve tartışma sağlamasınlar. Böyle birşey, cuntadan beklenemeyeceği olacaktır. Onlar, devrimci fikirlerden, halk içinde serbestçe tartışmaktan ötürüne korkar gibi korkuyorlar. Çünkü bu köhne çürümüş ve asalak düzeni ayakta zorla tutuyorlar. Yeniyi temsil eden, geleceği temsil eden düşüncelere zincir vurup, bir an daha saltanatlarını devam etmeye çalışıyorlar.

Anayasayı halkın içinde tartışmaya açmayı bir yana bırakalım, en ufak bir kırkınlığı ve ilerici düşünceyi taşıyan yurtsever, devrimci, demokrat ve komünistleri zindanlara atmaktı, işkenceyle sakat bırakmakta ve idam etmektedir. Açıktan idamların halkta tepki yaratıcılarından, işkeneceğe öldürmeye veya yakaladığı anda kurşuna dizdirilmektedir. Oldiremediklerini de zindanlarda sürekli işkence, hilcre cezası ve dayakla yıldırmaya, onları devrimci düşüncelerinden zora vaz geçirmeye çalışmaktadır.

Ihanet içinde olan bazı unsurları da başında ve TRT de pişmanlıklarını gösterip, direnen ve mücadelede tavrı vermemeyen devrimcileri, komünistleri yıldıracığını zannederek acılılığını sergilemektedir. Aylarca ailelerle görüşmelerin yasaklandığı İstanbul'daki Metris Cezaevinde bütün içgençlikleriyle, barbarlık ve sadistliğiyle devam eden işkenceye rağmen, cuntanın kalkıp "işkence yoktur" demesinin nasi ikiyüzlilik ve korkaklıklarını açığa vurdukları görülmektedir. Bir yandan süresiz gözaltı yasallaştırmış istediği anda cezaevinden devrimcileri sorguya götürürken, diğer yandan 90 günlük gözaltı 45 güne indiren yasayı çıkarması kamuoyunda teşhir "olmama" sahtekârlığını gösteriyorlar.

Cezaevinde işkeneceğe öldürilen, sakat bırakılan, bombalama, silahla tarayıp öldürme olayları orta çağda kölelik dönemindeki esir ve kölelere dahi uygulanmış olan yöntemler dahi uygulanmaktadır.

Savunusaz ve esir alınmış insanları kaleşle katleden cunta, acılığını, tüm kokuşmuşluğunu gösteriyor.

İŞKENCECİ CUNTA İFENDİSİ ABD EMPERYALİZMINİN DENTEGİ VE DİREKTİFİYLE BASTA İŞÇİ SINIFIMIZ OLMAK ÜZERE BUTUN EMEKÇİ HALKI ACIMASIZCA BOYMAYA DEVAM EDİYOR.

IMF'nin buyruğuyla uygulanmakta olan 24 Ocak "İstikrâr" programıyla ekonomiyi kurtarma seferberliği her gün çaktırmadan yapılan zamlandı, ağır vergilerle halkın ıtsızlığı ve sefalete sürekli meydana gelmektedir.

Cunta geçmişte işçi sınıfının, toplu sözleşme, sendikal haklarını ideolojik amaçla kullandığı gereklisini öne sürerek keyfi bir şekilde bu hakları ortadan kaldırılmıştır. Hergün artan hayat pahalılığıyla patronların insafsız sömürüsüyle sefalete sürüklenen işçi sınıfının mücadeleşine hayasızca saldırmaktadır. Onların siyasetle uğraşmalarını yasaklayıp ıysal köle durumuna getirme gayreti içindedir.

İsveren temsilcilerinden oluşturulan YHK'nun toplu sözleşmelerini tek yanlı ve geçmişe oranla artan hayat pahalılığı karşısında çok geri ücrete sonuçlandırmakta, ya da keyfi bir şekilde uygulamaları işçi sınıfının faşist cuntaya karşı kınlarını daha da artırılmıştır. Üstelik toplu sözleşme süresi uzun süre önce dolduğu hajde halâ sonuçlandırılmış ve uzun bir zaman sonra sonuçlandırıldığından ise aradaki farkı vermemektedirler. Onların bu tutumu ne kadar işçi düşmanı olduğunu göstermeye yetерlidir.

Cunta, fabrikalarda jandarma baskısı MİT ve muhbir şebekeleri ve patron baskılılarıyla işçileri ıysal köleler haline getirmeye çalışıyorlar. İşçilerin en ufak bir ses çıkarmalarını engellemek için tazminatsız işten çıkışma ve daha da ötesi alınabilecekleriyle tehdit etmektedirler.

Görülmemiş bir zulüm ve sömürü çarkları arasında ezilen işçi sınıfı, görünüşteki sessizliğe rağmen içten içe kırınmekte ve homurtular göstermektedir. Bugün görünüşteki bu sessizlige "anarsiyi önledik", "sıkuneti sağladık" diyen cunta feci şekilde yanılmaktadır.

Ekonomik krizin yüzünü tüm emekçi yığınlarının sırtına yükleyerek, bu sınıfların örgütlerini dağıtmak ve etkisizlestirmek ve mücadeleyle kazanılan demokratik hakları ortadan kaldırarak, devletin faşist otoritesini sağlamıştırmak amacıyla yapılan 12 Eylül cuntası, halk düşmanı ikiyüzü politikası gereği köylülerini kandırmak için de "toplak reformu", sahtekârlığını ortaya atmıştır. Bu aldatmaca yeni değildir. Hakim sınıflar yıllardır köylülerin toplak talebini şartımla ve onları uyutup geçici destek sağlamak için bu yola başvuruyorlar.

Geçti bir tarım ülkesi durumundan dolayı, genellikle de toprakların azınlık zümrenin elinde olması, kursal alanda toprak devrimi temelinde işçi sınıfının temel müttefiki olan köylülerin mücadeleşinin geliştirilmesi tehlikesine hakim sınıflar tarafından sık sık "köylülerle toprak dağıtacağız" şeklinde aldatmacalar öne sürülmektedir.

Yakın tarihimize aynı aldatmacaya Ecevit hükümeti de baş vurdur. Geçici olarak alınan desteği rağmen fiyaskoyla sonuçlandı. Çünkü topraksız köylülere, toprak dağıtmak bıryana esas olarak toprak ağalarının verimsiz, dağlık, kırak toprağının karşılığı ödenerek değerlendirilmesidir. Devlete borçlanılarak köylülerle verilen bu toprakların gerek verimsizliğinden, gerekse köylünün elinde üretim aletlerinin olmamasından dolayı borcuğu ödemek bir yana, geçimini dahi temin etmeleri olanaksızdır. Cuntasın toprak reformu toprak ağalarının yararına nadir.

Komprador burjuva ve toprak ağalarının iktidarı köylülerin toprak sorusunu çözmez.

Emperyalizme göbekten bağımlı, bu usakların faşist diktatörlüğü işçi sınıfının önderliğinde, işçi-köylü temel ittifakının ve diğer halk sınıfı ve tabakalarının Birleşik Cephesiyle, Demokratik Halk Devrimiyle yüksildiğinden köylülerin top-

rak sorusunu çözmeye mümkün degidir.

Ağa zulm ve kompozisyon basısı altında inim inim içleyen topraksız ve az topraklı köylülerin azgın düşmanı cunta, eskiyi, çırımıçılı, yükli gitmeye mahkum olanı temsil etmektedir.

KOMPRADOR SANAYİCİLER, BANKER, SPEKÜLATÖRLER, TEFECİLER CÜNTANIN HALK DÜŞMANI YONUNDE BÜYÜK BİR İSTAHLE SAHİPLİYORLAR

Hakim sınıflar, kendi aralarındaki dalaşma ve rekabete rağmen halka yönelik başta işçi sınıfı ve emekçi halka uygulanın azgın sömürü ve saldıru cephesinde genel olarak birleşiyorlar.

Anayasa da işçi sınıfının grev hakkının yanında "lokavat hakkının da" yer almazı savunarak, işçilerin özellikle siyasetten uzak tutulması gerektiği üzerinde tiptiklikle durmaktadırlar.

Onlara göre siyasetle uğraşmak, patronların, ağaların işidir. Sendikaların "ideolojiden, siyasetten" uzak kalmamını istiyorlar.

Bütün gayeleri işçi sınıfının dünya görüşü olan ML düşüncenin yayılmasını enelemektedir.

İsveren sendikası; bütün baskilar, zulm ve açlığı mahkum etmenin yanında üstelik işçi sınıfını büyük bir sahtekârlık ve cărptıklıklıkla "MUTLU AZINLIK" olarak kamuoyuna ilan etti.

Onlara göre bugün toplumumuzda çalışan işçiler, çalışmayan açık ve gizli işsizlik ordusunun varlığından hareketle "MUTLU AZINLIK" durumundadırlar.

Ne kadar aç gözli sömürüci, aç gözli barbar oldukları söyledikleri yalan ve cărptıklıklarla açıkça görülmektedir. Kendilerinin dahi inanarak söylemedikleri ama emperyalizme usaklık ruhunun ılgıne kadar işleyip içindeki "kurtları" faşist cuntanın kendileri için sağladığı "huzur" ve "emniyet" ortamında "cesaretle" ortaya döküller.

KİMDİR "MUTLU AZINLIK" OLAN?

Yoksulluk ve sefalet içine itilmiş, ayda bir kilo etin bile evine girmediği, ölmemeğ için zorunlu olarak angarya koşullarıyla ısgucunu satan, karşılığında ise sadece kuru ekmekle beslenmeye yeten ücretle çalışan işçileri mutlu azınlık tutur? Yoksa çalışmadan işçilerin kanını, ilgini emperyalist efendilerle birlikte yiyeceklerin yer altı yer üstü zenginlik kaynaklarını emperyalizme peşkeş eden bir avuç şıf gobeekli ensesi kalın komprador patronlarını "MUTLU AZINLIK" ur?

Sabahın şafak vaktinden itibaren ağaozu zulm altındaki karısıyla, kızıyla, çocuğuya, çocuğuya kızın glineşin altında çorak topraklarda gün batışına kadar çapa yapıp karşılığında sırf yaşayabilemek için aldığı düşük yevmiye yetmeyen gibi, üstelik de angarya usulü çalışmanın yanında onu kırıcı, küfür, tehdit ve sarkıtlıklarına maruz kaldıkları ağa usağı, posta başı elçilerin himayesinde çalışan köylüler, mevsimlik işçiler veya yarı-proleterlerini "MUTLU AZINLIK" TIR?

Yoksul yazın serin bölgelerinde Amerikan cigarası tüttüren yazılık yayla ve turistik motellerde Avrupa seyahatlerinde keyif çatan komprador ve ağalarını MUTLU AZINLIK TIR?

Köyden topraksızlıkta veya sahip olduğu toprakların verimsizliğinden ağa himayesinde ortaklık yapan ve

yaşlı mutlu ile en çok şartlarında düşük ücretle çalışıp hastalandığında ilaç ve doktor parası bulamayan, çoluk, çocuğu kit kanaat geçindigi nafaka tilkinece şehrin yolunu tutup gurbetçi olan, şehirde iş bulamayınca yatacak yer dahi bulunmayıp park köşelerinde uyuyan, üstelik işsiz olduğu için kodese atılıp anarşist veya terörist olduğu iddiasıyla gönlekçe aç, susuz bekletiliş işkence, dayak yiyp çaresizlik içinde tekrar memlekete dönme arzusunu tasmasına rağmen "kapı komşunun ve çoluk çocuğun yüzüne nasıl çıkarım" endişesiyle şehirde sırnen sözlümona da "bu memlekete efendisi olan köyü"ler mi "MUTLU AZINLIK TIR"?

Yoksa bu memlekete topraklarını binbir türlü davare ve zorda gaspeden veya dededen kalma saltanatını sözi ona çokca bahsettilerini sınıflar isti devlet desteğiyle kazanan ve korunan a加aların ve büyük a加et reislerinin, köylülerin uyanışından, mücadelesinden korkup, silahlı çeteleri ve devletin resmi güçleriyle iç içe "anarsistleme, teröristleme yardım ediyor" gerekçesiyle yoksul köylüler keyfi bir şekilde olmadık zulüm ve işkence yapmanın yanı sıra, kadınlar, kızlara alçakça ve adice saldırırırızına geçen zümrelerini MUTLU AZINLIK TIR ???

Petrol, maden ve kömür ocaklarında havasız her türlü zehirlenme ve her an yıkılıp altında kalma tehlikesiyle karşı karşıya kalan, düşük ücretle çalışan bu yetimiymüş gibi grev hakkının yasaklanması yasal hale getirilen işçiler mi "MUTLU AZINLIK TIR" ???

Yoksa işçilerin kani ve canıyla elde edilen imkanlara emperyalist efendiliyle birlikte paylaşılan en liks ve villalar da yaşayan sükükler mi MUTLU AZINLIK TIR ???

Kurda ırınlarını ucuz taban flatiyla fecilik yapan devlete ve tüccarları kaptırma zorunda olan orta halli köylüler, şehirde gözümüz döken, emek veren karlığında işe sığınır ve heran işten atılma korkusuyla karşı karşıya kalan da gelirli memurlar, büyük bankerler ve sanayicilere yutulma korkusu içinde olan, heran iflas etmekle karşı karşıya kalan ve böylece ekonomik krizin yükünü tadan zar zar geçinebilecek MUTLU AZINLIK TIR.

Yoksa hu devlete sahip olupta çalışmadan bolca sömören aśalak, bir ayue emperyalistlerin usaklıları komprador burjuva ile toprak ağaları, tetece-tüccarlar ve spekülasyonlar mı MUTLU AZINLIK TIR?

Evet görüldüğü gibi öteden beri halkımızın kasını, ilgini sükük gibi emen bu topluma bir avuç azınlık olan ülkeyiin ometlerini emperyalistlere peşkeş eden usaklardır. Bu azınlığın yararına halk üzerinde çok yönelik baskı faaliyetini yürüttende Faşist Askeri Cuntadır.

Cunta genel olarak komprador patrona şafta ayakta tutmak özel olarak ABD Amerikan merkezi kanadına daha fazla sömürü, kâr mutluluğunu sürdürme gayesindedir.

Cuntasın işçilerin bilinci kesimlerine yurtseverleri, devrimcileri, komünistleri zindanlara doldurarak yaptığı işkence ve katliamları sürdürüğü idare BIR AVUC AZINLİĞİN YARARINADIR.

CUNTA KEMALİST DİKTATORLUĞUN İRKÇİ SOVEN VE MILLİ ZULUM POLİTASINI AMANSIZCA SÜRDÜRMEYECEKDIR

Cunta izinden yürüdüğü Kemalist dikt-

tatörlüğü yaptığı gibi kurt ulusuna ve diğer milli azınlıklara yaptığı gibi milli zulküm ve astımlasyon politasını görülmemiş boyutlara ulaşmıştır.

"Terörist avı" ve silah toplama banesiyle özellikle Kurdistan'da komando ve helikopter esligindeki sürgüyü operasyonlar hala devam etmektedir. Bir çok köylüyü sorgusuz ualsız kurşuna dizmişlerdir. Amerika'nın Vietnam'da uygunladığı bir çok kontgerisla taktiklerine uygun olarak yetiştiirmiş komando birlikleriyle köylülerin mallarını yağmamakta, ekinlerini yıkıp harap etmektedirler. Faşist subaylar kadınların, kızların izlerini geçmekteyler. Dağlarda, yollarda rastgele köylüler çobanları sorguya çekip devrimcileri sormakta yerlerini öğrenmek istemektedirler. Eğet olumsuz cevap alırsa dayak atıp, sönüdünp beraber dolaştırp işkence yapmaktadır.

Tunceli'nin Ovacık ilçesinde Behzat Fırık'ı kurşun sıkarak yakmışlardır. Her gün baskı, zulüm, zorbalık, küfür ve dayak korkusuyla yaşayan Kürt Köylülerinin cüntava kin ve nefretleri hâl sahaya ulaşmıştır.

Köy meydanlarında silah getirmeleri için yaşlı, genç, kız, kadın demeden günlerce aç susuz bekletilmekte, yat kalk talimleri yaptırılmaktadır.

Fasist cunta bir yandan TV'de "Türkiyede yaşayan herkes Türk vatandaşıdır," derken diğer yandan Türk olmayan milliyetlere görilmemiş içgencilikle milli zulüm uygulamaktadır.

Bati Trakya'daki Türk köylülerinin topraklarını komulaşturan Papandreu yaırıcı şoven diye karşı çıkan diğer yandan sözde kendi vatandaşı olarak gördüğü milli azınlık Rumları'ın mallarına el koymak için yasa tasarısı hazırlatır. Buna gerekçe ise Papandreu'nun tutumu olarak gösteriliyor.

İşçiler-Köylüler.

Dar gelirli memur, esnaf ve aydınlar.

Milli zulüm altında inleyen Kurt Ulusu ve diğer milli azınlıklara mensup olanlar, Yoldaşlar.

Fasist cuntanın bu iki yüzlü demogoji, sahtekarca tutumu yeni değildir. O mirasını devraldıkları Kemalistlerin fasist politikalarının bugünkü koşullarda sürdürülmesidir. Bütün bu baskılara karşı elbette sessiz kalınmayacaktır. Başta İşçi

sınıfı olmak üzere yoksul köylüler ve diğer tüm emekçiler, cunta karşı bestedikleri bu kin ve nefreti Özgürük, Bağımsızlık ve Halk Demokrasisi mücadelesinin atesiyle tutuşturacaklarına inancımız tamdır. Cuntanın baskılmasına, zorbalıklarına karşı mücadele bayrağını yükseltsen, öpümüzde zor, çetin ve aydınlık günlerin kaçınılmaz dönemece olan, bugün gücü oranında Bağımsızlık ve Halk Demokrasisi mücadeleşine atılan Partimiz TKP/ML'e sabip olalım. O'nun ve devrimi zafer götürmen M-L çizgisini kendimize rehber alalım.

Faşist cuntadan "parlemento" maskeli sivil faşist diktatörlüğe geçmek kurtuluş değildir. Halkımız açısından birşey farketmeyecektir. Bunun için cunta gi-decek, seçim olacak "demokrasi gelecek" umudunu taşıyamayız. İster parlamento maskeli faşist diktatörlük olsun, ister askeri faşist diktatörlük olsun emekçi halk açısından birşey değişmez. Devrim mücadelesini, cuntanın yıkılması, yerini sivil rejimini alması doğrultusunda reformist bir temelde değiştiremez.

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU YAZI KURULUNA

Hey hey be hey! Bizler Türkiye'nin yiğit işçi sınıfıyız.

Hey hey be hey! Bizler 15-16 Haziran'ı ağa-patronları tır tır titretenleriz.

Hey hey be hey! Bizler AŞ işçileriyiz

İstediğiniz kadar fabrikaların içine asker yerleştirerek bizi dıçık zoruya çatıştırın. İstediğiniz kadar askeri kişilere kadar güvenip küfür edin, dayak atın, tehdit edin. Yani aklınıza gelen her türlü baskı ve zorbalık metotlarını uygulayın. Eğer bizlerin şah damarını hasarsanız coşkun seller gibi coşup bütün engelleri önümüzü katarak yerle bir ederiz. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişini, 1 Mayıs'ları yaratın, Tarişleri yaratın bizleriz. Bu yüzden bizleri iyi ama çok iyi tanırsınız.

Evet omuzu kalabalık generaller çetezi ve onun sadık uşakları, subayları, itilleri, MİT'leri, polisleri; Sizlerin yanı ABD emperyalizminin isteği ve destegiyle yapmış olduğunuz faşist darbeyle ekonomik, demokratik haklarınıizi elinizden ahrken sesimizi çıkarmadığınızda bakmayın. Bizler yeri ve zamanı gelipce Volkanların gürlemesi gibi ayaga kaikarız.

Faşist N. Vahit'in Başkanlığından kuruulan YHK'nun ayarlamış olduğu ücret politikası bizleri açığa mahkum etmiştir. Bizlerin bu gün almış olduğumuz ücretler Bundan 20 sene önceki ücretlerdir. Ve öyle bir toplu sözleşme hazırlayıyoruz! Hiç kimse ni haber yok. İlan toplasına asılan ise TV'de yayılanan "%10 artı 3000 ücretlere zam yapılmıştır". Denerek asılıyor. Bunun dışında hiç bir açıklama yok bunun yanında sıkı yönetim komutanlığının bildirileri boy boy eşitmekte ve yayımlanmaktadır.

12 Eylül'ün faşist darbesinden sonra yapılan durum değerlendirmesinde, bu günün somut şartlarında ekonomik, demokratik haklarımızı tekrar elde etmek

ve işçi sınıfının örgütsüz durumdan kurtarmak için kurulan IDS çatısı altında örgütlenmiş durumdayız. Bu, fabrika içinde T. Metal İş'in örgütlenme çabalarını boşça çalışma mücadelemizi daha önce bu gazetede açıklamıştık. Şimdi uygulanan ücret politikasını protesto etmek için yaptığımız yemek boykotlarını anlatacağımız.

Evet, dediğimiz gibi ilan tahtasına hiç bir açıklaması olmayan toplu sözleşmeyi astilar, yandız anladığımız, ücretlerimize %10 artı 3000 TL zam buon yanında sosyal haklarımıza yapılan zamlar ise ne olduğu bilinmiyor. Yapılan bu zamlar eğer değil yerindeyse "Dilenciye verilen sadaka" gibi olmustur. Zaten elimize verilen ücret ne ki? Bu verilen zamlar bizi rahata kavuştursun. Aksine ağzımızdaki bir lokma ekmeğinde yarısını almıştır. Bu zamları protesto etmek için bir günlük yemek boykotuyla hareketle geçildi.

Ocak ayının ilk haftasında bir günlük yemek boykotu yapacağımız gündüz vardiyasına tümden haber verildi. Ve hiç bir işçi yemeğe gitmedi. İş veren bernesi sıkı yönetimle haber vererek askeri fabrika yıldı. Akşam vardiyası geldiğinde onlardan "Yemek yiyecekmisiniz yemeyecekmisiniz" diye imza aldılar. zaten karara göre yalnız gündüz vardiyası boykot yapacağından akşam vardiyası yemeğe gitti.

Asker fabrikadan üç gün ayrılmadı. Hem içерden hem dışardan fabrikayı sarmışlardı. Kudurmuş gibi saldırın sıkı yönetim subayı yemekleri askere getirdi. Ayrica işçiler toplayarak "hiç bir fabrika ücretlerine ses çıkarımyor siz niye çıkarıyorsunuz?" diye bağınyordu. Ertesi gün gündüz vardiyasından 60 kadar arkadaşı askeri kişilere götürdüler. Burada bir sürü küfür dayak ile "bu işi

kim yönetiyor onu söyleyin" diye sor-guya çekiliyorlardı. Fakat bizler onların sandığı kadar uysal işçiler olmadığımızdan hiç bir sıçıkmadı. Burada yapılan bir konuşmada sizler niye T. Metal İş'e üye olmuyorsunuz, niçin böyle yapıyorsunuz vs. diye ajite çekiyorlardı. Fakat bizler öyle kenetlenmişdik ki bizden sıçalamayınca serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Bu it sırları öyle öfkelendişerdi "Baha önce burda böyle hareketler oluyordu. Niye bize haber vermedin". diye fabrika müdürinin üç gün göz alanda tuttular. İşin ligine tarafı bizim boykot yaptığımız gün başka fabrikalarda da gerek yemek boykotu, gerekse servis arabalarına binmemeye boykotu yapılmış olmasıdır.

Özellikle 12 Eylül'un somut şartlarında sendikalar konusunda somut bir alternatif olan İlegal Demokratik Sen-dika Politikası bu gibi tecrübelere daha da gelişerek güçlenecek ve gelişerek ilerleyecektir. Hiç bir güç bizim hakkını mücadelemini engelleyemeyecektir.

— KAHROL SUN FAŞİST CUNTA!

— KAHROL SUN YOKSEK HAKEMLER KURULU!

— YAŞASIN İLEGAL DEMOKRA-TİK SENDİKA MÜCADELEMİZ!

— BİRLİK, MÜCADELE, ZAFER İLERİ

CİLEKEŞ TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI FAŞİST CUNTANIN HER
TÜRLÜ BASKI, ZULÜM VE İŞTEN ATMALARINA KARŞI
MÜCADELESİNİ YÜKSELTİYOR

12 Eylül askeri fasist darbesiyle işçi sınıfının yillardan beri kani, canı pahasına ekonomik, demokratik haklar, bir cırıpta rafa kaldırıldı, budandı....

Yine bir "fabrikada", devlet dairelerinde birçok işçi arkadaşımız işten atıldı. Atılanların çoğu tazminatsız atıldı. Atılan bu işci arkadaşlarımız açlık ve sefaletle yüz yüzeleşirler.

Faşist cunta defalarca sahtekarca TRT basım aracılığıyla işten atımları dondurduk diyorsa da hayatın kendi pratığı hergün, her saat bu sahtekarca yapılan demegojileri yalanlamaktadır. Birkaç bârızıza Kırankı sevirok

İŞTEN ATILAN FABRİKA VE KURUMLAR:

RUMLAR:
OYAK-RENO: atılan işçi sayısı: 600
PROFİLO: 600
OTOSAN: 60
ALEMDAR PERSONAL: 360

Bu verdiğimiz örnekler bögümüzde bizim ve tüm kamucyunun görüp duyabildiği gelişmelerdir.² Bizim görmemiğimiz veya duymadığımız işyeri ve diğer şehrleri hesaba katırsak cuntaının söyledikleri ne kadar adı ve sahicerke söylememiş sözler olduğunu ortaya çıkarır.

Bizler EB fabrikasının işçileri olarak faşist cuntanın bu azılı işçi düşmanı uygulamalarına karşı birleşmek, örgütlenmek gerektiği patronlara karşı çelikten bir birlik oluşturarak gasp edilen haklarımıizi almak, her geçen gün dayanılmaz bir hal olan hayat şartlarında bir nezze de olsa ayak uydurmak için kendi fabrikaımızda çeşitli mücadele biçimleri geliştirek

Biliindiği gibi 12 Eylül darbesinin en önemli hedeflerinden biri de ekonomik demokratik müscdele aracımız olan Senfika ve Toplu Sözleşmesi dijizi idi.

Nitekim İaşit eunta bu alanda epeyce başarılı oldu. Bundaki amaç işçi sınıfının birlik ve beraberliğini bozmak, bizi-leri kör, dilsiz ve sağır yapmak amacıyla güdüyorlar. Yani bizlere birbirimize düşürmek, aramızdaki dayanışmayı zayıflatmak

Gelen aşamaya baktığımız zaman işçi sınıfı ve emekçi halkınımız örgütsüz ve önderlilikinden yararlanan cunta bir dizi işçi düşmanı kanun çıkardı. Ve hepsini bemen nemen vürtürleşe koydu.

Biz SB işçileri bu örgütüsüzüğe, davranışlığı ve düşmanın işçiler ve emekçiler üzerindeki etkisini kırmak için; fabrikamızda ilk adım olarak (IKD) İşsizliğe Karşı Dayanışma çalışmalatını yürüttük. Bu çalışmalatımızda düzenli ajitasyon, propaganda ile cuntanın işçiler emekçileri yaptığı zam, zulüm, işkence özellikle işçi sınıfına yapılan azgin saidirileri teşhir ettik. Örgütsüzlige ve davranışlığa alternatif olarak yukarıda belirttiğimiz (IDS) İİlegel Demokratik Sendika örgütlenmesi fikrini işçiler arasında tartışmaya açtık. Bu, Bu örgütlenmenin ön çalışması olarak yukarıda belirttiğimiz (IKD) komitesini oluşturduk. Bu komitenin vasiyetıyla Ajitasyon propaganda çalışmaları sonucu fabrikamızda işçi arkadaşlıklarla bir kırımdanma ve çaplanma görüldü.

Mesela daha evvel "bu koşullarda bir şey yapılmaz" diyen arkadaşlar "işvere-

"lim" şeklinde söylemeye başladılar. Nitelikim kendi arasında konuşduk, tartıştık, şu anda aldığımız maaşın günün koşullarının "çok" çok altında olduğu, sadece cunta döneminde 12 defa zam yapıldığını ama bunun yanında maaşlarımızda bir artışın olmediğini, buna karşılık pahalılık zam ve erzak istemeyi karara bağladık.

Bunun üzerine bütün bölgelerden birer temsilci seçtiğimiz, temsileller işverenin çıkışına taleplerimizi işçilere anlattılar. İşveren ilk etapta bunu kabul etmedi. Ancak birkaç kez gidip gelmeyi tekrarladı. Sonunda 5000 TL'ye bir miktar da erzak aldı. Ancak bu bir sefere mahsusdu. İşveren bizim bu isteklerimizi yetine getirmekle bizi susturacağıını sanıyordu. Ancak evdeki hesap pazarla oymadı. Çünkü on senelik bir işçi 10 bin TL'ye maaş almaktadır. Mümkün mü susmak? Sendikamız kapatıldı, tazminatımız olarak arkadaşlarımız istenildi, toplu-ış yasasındaki lehimizle olan bazı maddeler rafa kaldırıldı. Hal böyleyken sessiz kalıp işleri oluruna bırakmak mümkün mü? Bizler düşündük, taşındık içinde bulunduğuumuz durum değerlendirdik, cuntaya karşı susmak, cuntanın ideolojik etkisinin yayılması demek olduğunu ve bizlerin gidererek bölünüp doğanlığı uğrayacağımızı defalarca tartıştığımız için tekrar işverenin çıkışını, bir düzene uygunlanabilirmiş ismevini koruyacaktı.

Buna paralel olarak seçtiğimiz temsilci arkadaşlar direk işyerine çıktılar. Taleplerimiz (5000 TL düzenli zam ve düzenli erzak) ancak işyerine böyle bir sey beklemedigi için şapşına döndü. Nitelikum talenlerimizi reddetti.

Bizler bunun üzerine küçük de olsa yemek boykotu yapmayı, giderken ücretimi yavaştırmayı kararlaştırdık. Hemen yemek boykotuna başladık. Boykotun üçüncü günü işveren durumu sıkıyönetim bildirdi. Tabi usak çömezleri hemen geliverdiler. Nasıl da düşman olduklarını ilk bakışta ifade ediyorlardı. Patron yemeği olduğumuz paslıda hediye ediyordu.

Hemen gelen itler işçi arkadaşlarınıza ifadeye aldılar. Neticede içlerinden 13 tanesi arkadaşımızı gözaltına aldılar. Böylelikle de direnişti kırdıklarını ve ağızlarının salyalarını akıttılar. Ancak umutları ters döndü. Direniş devam ediyor. Direniş bir haklı ve meşru talep daha eklenerek ARKADASLARIM
SERBEST BIRAKILSIN. BİZLERİ DE
GÖTÜRUN şeklinde direttilik. Beşinci günü bazı bölmelerde üretimi yavaşlattık. İşveren yemek yemek için işçi başına bir polis düşer şekilde durumu anlayıp polisten yemekhaneye soktu. Zorla yemek yememiz gerekliliğini ve "yemezseniz bilmem ne olur, hepinizin götürürünüz" tehditleri vb. gibi

Ancak; iş verenin bütün baskı tehditleri ve yalvarmaları para etmedi. 5. Güne kadar bekçilerde dahil hiç kimse yemek yemedi

İşveren bütün bu saydığımız yöntemleri kullandıkten sonra bu seferde; bütün patronları en büyük taktiği olan içten bölmə taktığını bas vurdu.

Neticede gece vardiyasında etkinliği

şistlerin sayısal olarak o gece bir araya geldiği gece iş verenle ortak direnişi kırma hareketine gittiler. Ancak gündüz direniş tekrar devam etti. Polis devamlı iş yerinde beklemekte direnişin sürdürülünü bir türlü sindiremiyorordu içine. Çünkü 13 kişiyi alıca her şey biter zenediyoysiardı. Ancak (IKD) komitesi onların bu düşüncelerinin hayal olduğu nu kanıtladı.

Bunun üzerine sıradan işçi arkadaşları tartılamaya başladılar. Bunun yanında faşistlerin direnişi kırmaya çabalayıp devam etti.

Düzeni tekrar değerlendirdik sonun
lizerinde tartışık, somut duruma göre
yeni bir politikanın gerekliliği sonu-
cuna vardık. Dirençte son verme, uzun
vadede kafci ve kazancı mücadeleye ha-
zırlanma üzerinde anlaştık.

Bu süre içinde göz altına alınan arkadaşlarımızı yalnız bırakmadık. Evlerini tek tek gezdik. Kendi aramızda Dayanışma Kampanyası açtık. Açılığımız kampanya bütün işçiler tarafından olumlu bulundu. Zaten aldığımız maaş kiraya bile yetmemesine rağmen böyle bir ortamda yemeyiz içmeyiz yine arkadaşımıza yardım ederiz. Bütün işçiler bunu seve seve yapacaklarını bildirdiler. Biz bununla yetinmedik, bu mücadeleyi çevre fabrikalara yaydık. Geniş olmasa bile yayılan kesim içerisinde sevinçle karşılandı. Güven verici, azminin geliştirmeli rol oynadı. Hatta bir fabrikada 93 bin TL maddi yardım toplandı.

Bize omuz ve destek veren bu sınıf kardeşlerimizin davranışları sevinc ve göz yaşlarına boğdu. Bizim mücadele azmini daha da artırdı.

DİRENİŞTEN ÇIKARDIĞIMIZ
DERSLERİ

** Dışman ne kadar güçlü olursa sun; kararlılık, birlik ve beraberlik olunca yapılamayacak hiçbir bir şey yoktur. Tarihin her döneminde bütün kan emici sömürgeci sınıflar, işçilinin böyle bir kararlılığı karşısında dize gelmiştir. Bu bir gerçekktir. Bu gerçeği bütün sömürgeci ve kan emici sınıflar da iyi bilmektedirler.

** İyi örgütlenmişsek hem düşmanın durumunu , hem kendi durumumuzu iyi hesaplamışsa, düşünüerek hareket e-dersek eylem içinde değişen somut du-ruma göre tavrı değiştirmek eylem mut-takı haseviyeyi elde etmek.

**İşçi sınıfının kendi pratik deneyimi düşmanın oluşturduğu ideolojik kaos ortamını dağıttı. İşçilerin kendilerine olan güvenini artırdı. Eylem içinde dost ve düşmanın kim olduğunu açıkca ortaya koydu.

** İşçi sınıfının ve emekçi halkınımızın bu mücadelerinin başarıya ulaşabilmesi için proletarya partisinin önderliğine mutlaka ihtiyaci vardır.

** Dileğimiz o durki bütün işçilere
değerimiz fasist cuntanın bütün halk
düşmanı uygulamalarına karşı çekilen
bir birlik oluşturup gasp edilen hakları
mızın geri alınması için seferber olma-